ANUL X No. 2934 — Ediția de seară — VINERI 5 SEPTEMBRIE 1897

Abonamente

Incep la 1 și 15 ale fie-cărei luni și se plătesc inainte:

Un an in tară 30 lei; în străinătate 50 lei
Șase luni 15 „ „ „ 25 „
Trei luni 8 „ „ „ 13 „

Numărul 10 banĭ

In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ

Se primesc direct la Administrația ziaruluĭ

Linia pagina VI-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „

La un mare număr de liniĭ se fac reducțiĭ din tarif

Numărul 10 banĭ

Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic : ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Manevrele D-luĭ Stătescu

Șase paginĭ
la fie-care ediție

Trădătorul Rominizmuluĭ

Carol va merge la Pesta, să se închine el și să închine Romînia înaintea regeluĭ Ungarieĭ. Această ultimă solemnitate însemnează definitiva abandonare a cauzeĭ naționale, supunerea față de regatul unguresc, recunoașterea oficială, că Romînia, după vorba *ignobiluluĭ*, nu se poate amesteca în afacerile lăuntrice ale Coroaneĭ sfîntuluĭ Ștefan.

De cînd regele a luat în mîĭnele luĭ rezolvirea cestiuneĭ rominizmuluĭ, se putea prevede că lucrurile vor începe prin o minciună și se vor sfîrși prin o trădare. Cînd dînsul a plecat acum doĭ anĭ la Ischl, ca să reguleze, el personal, cu împăratul Austrieĭ cestiunea Romînilor de peste munțĭ, presa palatistă ridica în slavă pe *înțeleptul și patrioticul nostru rege*, care a pus capăt pe de o parte agitațiunilor prea zgomotoase ale Romînilor, ĭar pe de altă parte a reușit să calmeze furia maghĭară, pentru ca ast-fel să se poată ajunge la o înțelegere.

N'a trecut mult și ne-am putut convinge, cum a regulat regele această cestiune. A adus la putere pe liberalĭ și le-a impus să renege tot trecutul și să părăsească pe față cauza fraților de peste munțĭ. O poruncă de la rege, întovărășită de oferirea putereĭ, era de natură ca să tenteze partidul liberal. Se știe în ce chip cinic și mizerabil Dimitrie Sturdza a șters cu buretele o agitațiune de atîțĭa anĭ, a retractat tot ce a spus și s'a apucat, cu furie și cu patimă, să distrugă tot ce a făcut. Iscusit în chițibușurĭ micĭ, intrigant din școala bizantină, *ignobilul* a reușit să desființeze mișcarea naționalistă, a vîrît vrajba între toțĭ patrioțiĭ de aicĭ și de peste munțĭ și ast-fel a potolit focul și dintr'o parte și din o alta a Carpaților.

Odată lucrurile liniștite, odată Ungaria scăpată de agitațiunele romîneștĭ, odată scopul ajuns, Carol nu s'a maĭ gîndit la făgăduințele sale, Romîniĭ aŭ rămas tot sub jugul apăsător unguresc, tribunalele maghĭare continuă a distribui cu dărnicie Romînilor anĭ de închisoare, presa este confiscată și prigonită, întrunirile sînt dizolvate cu forța publică și nu se vede nicĭ un pas făcut de Ungurĭ pentru a face o înțelegere cu elementul romînesc.

Carol I și Frantz-Iozef aŭ convenit împreună, ca în interesul politiceĭ austro-germane, să se sfărîme agitațiunile naționaliste, și regele Romînieĭ a fost însărcinat cu aducerea la îndeplinire a aceteĭ pacificărĭ à la Murawief. Azĭ scopul este îndeplinit, regele Romînieĭ, militar cum este de la creștet la picĭoare, șĭ-a îndeplinit cu sfințenie și milităreste misiunea și acum, pentru a face sumisiunea în public, penru a face recunoașterea oficială a supremațieĭ ungare, merge la Pesta să se închine *regeluĭ Ungarieĭ*. E o nouă umilință a țăreĭ, o nouă dovadă de lipsă de iubire de patrie a aceluĭa care ne-a adus la sapă de lemn în lăuntru și în afară ne-a umilit, ne-a vîndut străinuluĭ, a aceluĭa care azĭ șĭ-a cîștigat cu prisos titlul de *Trădătorul Rominizmuluĭ*.

Sa meargă dar la Pesta, să-șĭ plece fruntea înaintea regeluĭ Ungarieĭ, să comploteze cu acesta în potriva țăreĭ și a fraților de dincolo, țara azĭ îl cunoaște, țara îl știe, țara începe să se convingă că regele Carol a rămas acelaș străin, venit pe tronul Romînieĭ pentru a o îngenuchĭa și a o face un instrument orb în mîĭnele *iubiteĭ sale patriĭ*.

Const. Mille

SATIRA ZILEI

Schimbarea limbeĭ

Limba evoluează și fie-care eveniment aduce cîte unul saŭ maĭ multe cuvinte nouĭ. Așa cestiunea mitropolituluĭ adusese cuvinte ca *erosolic, caterisire, inventariare, arghirofilie*, Nucșoreanu introdusese pe deputațiĭ *voiajorĭ* și *laterali*, Radu Mihaiŭ pe *pacinicĭĭ* și *indignațiĭ cetățenĭ*, Eugeniu Stătescu a botezat partidul liberal *colectivitate*. Pînă și luĭ Nicoreanu ĭ-a fost dat ca să introducă un cuvînt noŭ în limba romînă. Azĭ *specificul* a ajuns celebru și publicul l'a generalizat și l'a aplicat tutulor medicilor militarĭ. Azĭ, precum unuĭ ofițer de intendență i se zice *pezmet*, tot așa unuĭ medic militar i se zice *specific* și lumea pe stradă îĭ strigă :

— *Uite un specific!*

Ceea ce va să zică, iubițĭ cetitorĭ, că de multe orĭ cauzele micĭ produc efecte marĭ și vice-versa.

Am zis.

Periplizon.

Ce-ĭ cu mușamaua?

Ziarele colectiviste ne anunță că în afacerea Nicoreanu, lumină nu se va face de cît *peste o luna de zile*. In paranteză fie zis, ministrul de războiŭ, dacă ar fi voit să facă lumină, n'avea de cît să cerceteze, dacă *da* saŭ *nu* Nicoreanu dădea *specific* la toată lumea, nu ca medicament, ci ca *pedeapsa*. Dacă aceasta s'ar fi dovedit — și sînt miĭ de martorĭ în această privință, — acest doctor criminal ar fi trebuit imediat izgonit din armată, rămînînd ca maĭ apoĭ, dacă s'ar găsi vinovat ca otrăvitor, să fie dat în judecată ca atare.

Dacă în afacerea Nicoreanu mușamaua se fabrică așa de încet, acelaș lucru se întîmplă și cu Tudor David și cu torturatoriĭ săĭ. Aicĭ lucrurile ar fi putut merge maĭ repede. Nu e nevoie de nicĭ o autopsie, D-rul Bernhard n'are ce analiză să facă; totul se reduce la o anchetă militaro-civilă, ca să se știe cum a ajuns Tudor David la Turnu-Măgurele, cum a venit maĭ apoĭ în mîĭnile aghiotantuluĭ Stănescu, de la închisoarea militară, și dacă aicĭ a fost bătut și făcut neom. Aceste cercetărĭ s'ar fi putut face repede. Totușĭ pînă acum nu vedem nicĭ o mișcare. Acelaș dispreț pentru opiniunea publică, aceeaș nepăsare în toate părțile, pentru libertatea, viața și onoarea cetățenilor, aceeaș sălbătăcie de moravurĭ.

Cu toate acestea lumina se va face. Nu o va face guvernul, o vom face-o noĭ și în acest caz se va dovedi complect spusele noastre, că la noĭ toate anchetele sînt *anchete-mușama*.

Stinx.

Semne de decadență

Un însemnat bărbat politic german l'a numit pe Wilhelm II un decadent, și a dovedit pînă la evidență, că actualul împărat al Germanieĭ, cu discursurile sale ridicole, cu maniile sale artistice și cu apucăturile sale despotice neputincioase, — este tipul perfect al decadentuluĭ. Wilhelm II, așa cum este el însă, e simbolul perfect al stăreĭ în care se află clasele stăpînitoare, și maĭ ales clasa junkărilor germanĭ.

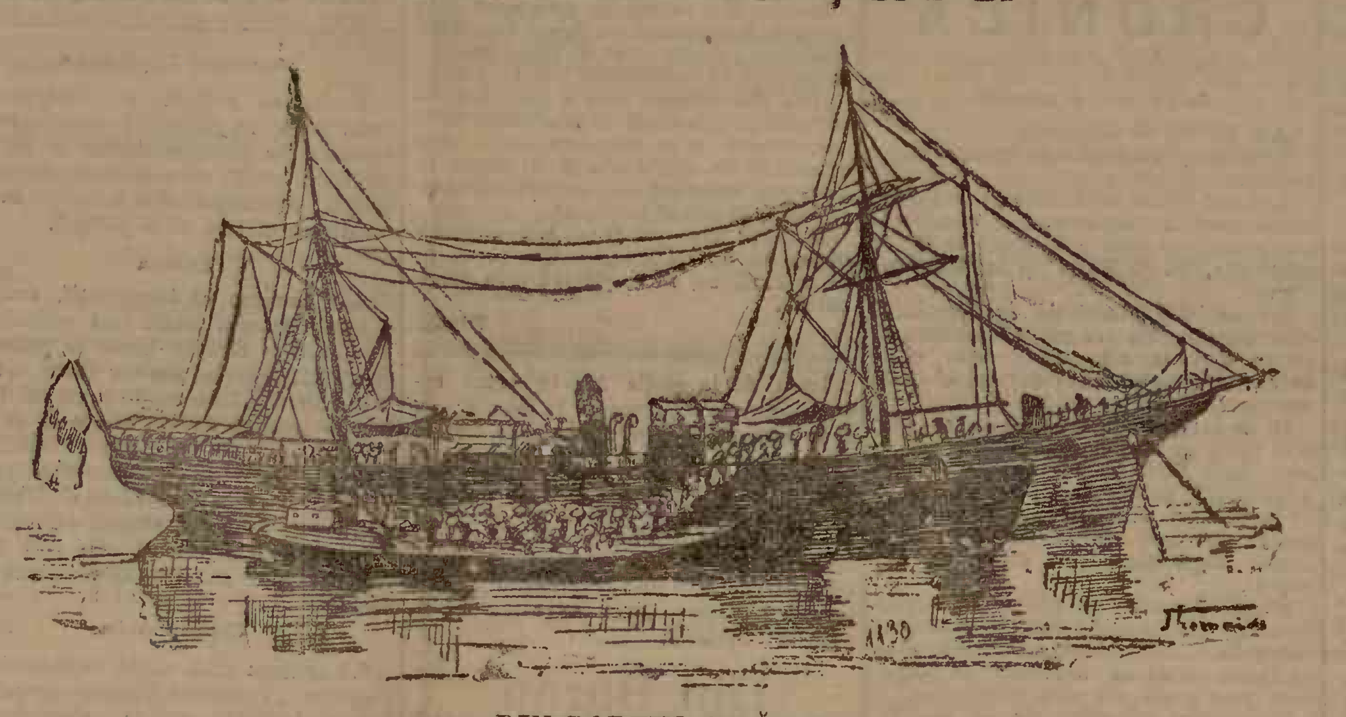
•

Am arătat într'unul din numerile noastre trecute că Wilhelm II vroiește să împăneze toate serviciile superioare ale statuluĭ cu generalĭ, carĭ, legațĭ cu o laltă prin relațiunĭ de rubedenie, să formeze o clică nedespărțită la discreția căreĭa să fie o țară întreagă. Nu aptitudinile, nu capacitatea unuĭ om, se vor ținea de acum înainte în samă, cînd va veni vorba de numirea unuĭ titular la un loc oareșĭ-care: singur faptul că cine-va. va purta „surtucul împăratuluĭ“, cum se zice pe prusieneste, va fi suficient, pentru ca medic fiind, să ocupe locul de ministru al căilor ferate, saŭ ofițer fiind, să ocupe locul de ministru al cultelor, și deci de șef al sinoduluĭ.

•

Dar decăderea de la curtea imperială germană s'a manifestat în mod strălucit în zilele din urmă.

Am înregistrat și noĭ știrea despre iminenta demisiune a cancelaruluĭ principe de Hohenlohe și am arătat că urmașul acestuĭa nu va fi contele de

Vederĭ din țară

DIN PORTUL BRĂILA

Incărcarea cerealelor pentru export. Șlepurile și caicele ce sosesc cu cereale din susul Dunăreĭ, se apropie de vaporul ancorat în larful apeĭ, ĭar hamaliĭ cară cerealele în sacĭ, pînă la magaziile vaporuluĭ menit să le transporte în străinătate.

Buellow, fostul reprezentant al Germanieĭ la Bucureștĭ, ci un general de Buellow, care are meritul de a fi soldat și ca atare, avînd în vedere spiritul de castă prusac, dator să se supuĭe orbește ordinuluĭ împăratuluĭ. Dar asupra cauzelor carĭ aŭ provocat desemnarea generaluluĭ de Buellow ca urmaș al luĭ Hohenlohe, maĭ circulă o știre, — și tocmaĭ această știre ne arată că păturile stăpînitoare germane sînt în plină decadență.

•

Generalul de Buellow este înrudit cu familia de Balan. Un purtător al acestuĭ nume e prefect de poliție la Potsdam, reședința de vară a împăratuluĭ, și favorit al acestuĭa. Familia de Buellow e înrudită pe de altă parte și cu familia Bismark. Aceasta ar face ca relațiunile dintre viitorul și fostul cancelar să fie amicale, — și să înceteze orĭ-ce conflicte între Berlin și Friedrichsruhe. Pe de-asupra tuturor, soția generaluluĭ de Buellow este sora generaluluĭ de Hahnke, șeful caseĭ militare a împăratuluĭ și unul dintre credincioșiĭ acestuĭa. Nu ajung oare atîtea merite, plus acela de militar, pentru ca D. general de Buellow să fie numit cancelar? Și D. Buellow e ca și numit.

Aceasta se numește decanță.

Gal.

Doctorul Luys

La Divonne les Bains a încetat din viață d-rul Luys cunoscut în lumea medicală prin studiile ce a făcut asupra centrelor nervoase. Numele de corpus Luysii *s'a dat uneĭ regiunĭ a substanțeĭ cenușiĭ a creĭeruluĭ, pe care el a descris-o pentru prima dată. Dar lucrarea luĭ Luys care a produs maĭ multă senzație a fost aceea în care 'șĭ expunea cercetările asupra hipnotizmuluĭ și a acțiuneĭ medicamentelor la distanță.*

In 1895 Luys a dăruit facultățeĭ de medicină 200 de creĭere mumificate, asupra cărora șĭ-a făcut cercetările sale.

Luys s'a născut la 1828, a murit decĭ în vîrstă fiind de 69 de anĭ.

Inst.

Precum ca să se știe

Unele ziare, silite să neție isonul în cheslia celor două barbariĭ comise în armată în timpul din urmă, se încearcă să-șĭ justifice mutismul pe care l'aŭ păstrat în aceste afacerĭ afirmînd inexactitățĭ.

Așa, între altele, se susține că răŭ am făcut noĭ că ne-am manifestat la început neîncrederea în ancheta orînduită în afacerea Godeanu, și că ele aŭ stat în rezervă, de oare-ce aŭ toată încrederea în d-riĭ Babeș și Bernhard.

Eĭ bine, să restabilim faptele așa cum s'aŭ petrecut, pentru ca să nu se acrediteze versiunea falșe a acelor ziare.

Cînd am strigat noĭ în contra anchetei, nu era nicĭ vorbă de D-niĭ Babeș și Bernhard. Cu analiza chimică a organelor fusese însarcinat căpitanul Stabil, farmacist al spitaluluĭ militar. D-sa depusese jurămîntul și luase în primire organele ce trebuĭaŭ să fie analizate.

Noĭ am protestat, căcĭ nu era posibil ca farmacistul căpitan să controleze, cu independență, părerea emisă de comisia medicală compusă din un colonel, un maior, etc. Noĭ am cerut să se trimită organele la institutele speciale civile și, numaĭ grație protestăreĭ noastre energice, s'a luat această măsură.

Prin urmare, dacă am fi stat și noĭ în rezervă ca confrațiĭ noștri, analiza ar fi fost făcută de farmacistul spitaluluĭ militar.

Precum ca să se știe!

U. Z.

Manevrele D-luĭ Stătescu

D. Stătescu s'a arătat în sfîrșit și în Capitală. „Fruntașul între fruntașĭ, omul care nu poate să fie revendicat de nicĭ-un grup“ a manevrat în primele 24 de ore ale ședereĭ sale în Bucureștĭ ast-fel în cît să apară ca șeful tutulor.

D. Stătescu s'a plimbat la braț cu D. Sturdza urmațĭ de D-niĭ Malla și Djuvara—ruda și omul de casă—camarila.

Toată lumea, văzînd această plimbare ostentativă, șĭ-a spus alaltă-erĭ seară :

— A triumfat D. Sturdza! Aŭ pățit'o ceĭ de la „Drapelul“!

Și într'adevăr o panică grozavă domnea între drapeliștĭ.

Pe buzele lor sta cuvîntul: „trădare“! Toțĭ aŭ suferit de insomnie, D. Coco-Dimitrescu, care tratase cu D. Stătescu la Sinaia și dăduse tutulor amicilor vestea că președintele Senatuluĭ a părăsit pe D. Sturdza, n'a putut să închidă ochiĭ pînă la ziuă; ĭar D. Xenopol a scris un articol de treĭ coloane asupra „ficțiunilor“, a nestatornicieĭ lucrurilor pe pămînt.

In schimb, sturdziștiĭ benchetuĭaŭ și se pupaŭ prin toate locurile.

Altă manevră

Erĭ de dimineață, D. Stătescu intră cu pașĭ rarĭ — par'că tot aștepta să fie văzut de maĭ multă lume—la „Drapelul“.

Aci se pune în dreptul uneĭ ferestre din colț, așa ca să poată fi văzut de toțĭ trecătoriĭ de pe calea Victorieĭ și Bulevard.

Foarte afabil, foarte generos, D. Stătescu strînge mîna tuturor de la „Drapelul“, admiră instalația, spune un cuvînt plăcut pentru tipograf, dă un bacșiș servitoruluĭ care îĭ dă bastonul, mîngîĭe un cățeluș de la intrare și ese cu aceeaș gravă și solemnă atitudine, după o ședere de o oră.

A treia manifestație

In sfîrșit, de la „Drapelul“ se duce la „Liberalul“. Acĭ e la D-sa acasă.

Spune cîte-va cuvinte asupra situațieĭ politice și pleacă spre casă.

Ce vrea D. Stătescu?

D. Stătescu, plimbîndu-se și prînzind cu D. Sturdza, mergînd la „Drapelul“ și la „Liberalul“, a vroit să arate că D-sa nu are nicĭ un amestec în neînțelegerile din sînul partiduluĭ, că pentru D-sa nu există aurelianiștĭ, sturdziștĭ și stătestiștĭ, ci numaĭ liberalĭ. D-sa e șeful care are să aplaneze conflictele și are să facă concentrarea liberală.

In zilele din urmă aŭ circulat tot felul de veștĭ pe socoteala D-luĭ Stătescu. Ziarele liberale șĭ-aŭ făcut tot soiul de somațiĭ. D. Stătescu a ținut să răspundă —nu prin scris, ci prin fapte—la toate zvonurile și la toate somațiunile ce i s'aŭ adresat indirect.

S'a plimbat cu D. Sturdza; decĭ nu e certat cu D-sa.

S'a dus la „Drapelul“; decĭ e bine și cu drapeliștiĭ.

S'a dus la „Liberalul“; decĭ acesta poate vorbi în numele D-sale.

Vorba bătrînuluĭ Ianikoff din „Sfîrșitul Sodomeĭ :“

— Și D-ta eștĭ onorabil! și D-luĭ e onorabil! Toțĭ sîntețĭ onorabilĭ, pentru că toțĭ îmĭ facețĭ treburile mele!

Rep.

SUB CERUL PATRIEI

Sezonul concursurilor

Frumoasele noastre noptĭ de toamnă — ce aŭ devenit ele azĭ pentru toată acea populație de micĭ luptătorĭ în crîncenul războiŭ pentru pîĭne! Cum aŭ ucis ele somnul acelor fragede creaturĭ, carĭ poartă deja pe slabele umere povoara celor zece saŭ douĭ-spre-zece anĭ! Căcĭ, voĭ, noptĭ pline de reverie ale toamnelor noastre, voĭ, carĭ depunețĭ atît de blînd sărutul vostru mat pe frumoasele ciurchine, voĭ necăjițĭ, fără s'o știțĭ, sărmanele suflete ale atîtor cumințĭ copiĭ, căcĭ nu e pentru eĭ toamna: vremea cu dulcile liniștĭ, cu muribundele extaze ale visătorilor, ci e vremea grozavă, care decide cîțĭ și carĭ anume vor fi fericițiĭ din lumea micuților carĭ se vor putea încălzi în paturile dormitoarelor din internate, carĭ vor putea găsi adăpost și putință de a-șĭ continua *studiile*: acest ideal ce repetă de atîtea secole tragicul deznodămînt al luĭ Faust...

Pentru lumea lor,—toamna e anotimpul... concursurilor.

•

E așa de mare pămîntul țăreĭ noastre și așa de îmbelșugat; sînt așa de numeroase bunurile materiale și morale și atît de drept și iubitor e soarele nostru că tot ce viețuiește sub marea luĭ îmbrățișare ar avea loc larg la toate fericirile.

Dar nu pămîntul — și nicĭ cerul, cĭ vremea e stăpînă pe noĭ!

Și vremea noastră e nemiloasă: nu e destulă sudoarea de sînge a moșnegilor și tinerilor, bărbaților și femeilor, trebuĭaŭ atrașĭ în vîrtejul grijilor și durerilor de toată ziua și copiiĭ. Ființele acestea carĭ trebuĭaŭ să rămînă niște vesele creaturĭ, trăind cu totul dedate natureĭ și desfătînd pămîntul cu strigătele și cîntecele lor de adorabilĭ ștrengarĭ — ĭată-le pe cîmpul teribil al curselor de concursurĭ, galopînd, căzînd o sută și ajungînd una să atingă idealul: o diplomă de bursier!

•

O, de-ar atinge acest ideal! De-ar reuși, de nu l'ar întrece un altul — și acel altul poate fi chĭar camaradul săŭ de joc. Uite— par'că ar fi în stare să-l strîngă de gît, pe bunul săŭ prieten de pînă acum!...

Ambiĭ n'aŭ atins încă aĭ treĭ-sprezecelea an—și deja raze de ură le scapără din ochĭ!...

•

Bunĭ și muncitorĭ îĭ sînt părințiĭ, dar mereŭ săracă e casa—și mama ĭ-a spus micuțuluĭ:

— Vine toamna, vin concoursurile, și tu, dragul mameĭ, de te-ĭ sili, o să aĭ la ĭarnă cărțile toate, o să aĭ masă bună, o să-țĭ fie cald — și cînd o veni mama la tine, o să vadă pe Jenică al eĭ fericit și an cu an Jenică o să se facă maĭ învățat și o să ĭa apoĭ mireasă frumoasă și bogată; cînd o trece el strada, lumea o să zică: uĭte, ăsta e Jenică, cel așa de bogat și așa de norocos...!

Și Jenică ascultă povestea, o ascultă și în vis și sărmanul săŭ creĭer se frămîntă și arde:

— O să reușească el la concours?

Em. D. Fagure

TEMNIȚILE NOASTRE

DOBROVĂTUL

— Inchisoare de corecție —

Din Iașĭ și pînă la închisoarea Dobrovăț, drumul e greŭ, obositor și pericolul te amenință la fie-care pas. Cine cunoaște și a umblat cu trăsura printre rîpele prăpăstioase ale munților noștri, îșĭ poate da seama de un ast-fel de drum.

După o cale de 8 ceasurĭ cu trăsura, trasă de 4 caĭ, am ajuns la temnița Dobrovăț. Aci, priveliștile întrec așteptările mele. De jur, împrejurul temnițeĭ, natura îșĭ desfășoară, în toată voĭa, comoara eĭ sublimă. Pajiștile ce se întind pe coamele dealurilor îțĭ umplu sufletul de pace.

Braziĭ și mesteacăniĭ ce se înalță semețĭ pe vîrfurile dealurilor, te privesc ironic.

Prăpăstioasele rîpĭ din prejur, măreția dealurilor înalte precum și freamătul codrilor din jurul Dobrovățuluĭ, te umilesc. E frica ce țĭ se strecoară pe nesimțite în suflet, în fața puterniculuĭ, în fața mameĭ creatoare: natura!

•

Pe mîna dreaptă, cum scoborĭ dealul cel mare ca să intri în cuprinsul temnițeĭ, se întinde satul Dobrovăț.

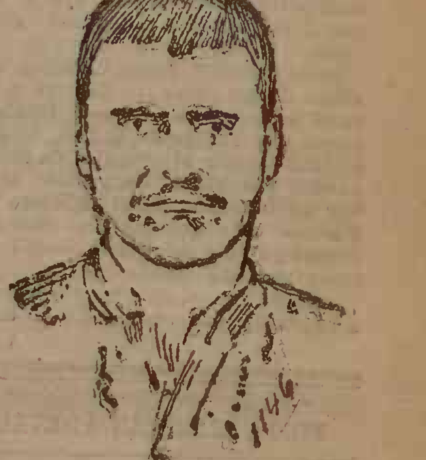
Acest sat nu e lipsit de interes, atît cît privește starea luĭ economică, cît și cea sanitară. Nu cunosc, în Romînia, o comună maĭ bine întreținută, cu case maĭ solide, și întru cît-va moderne, ca în satul Dobrovăț. Aceasta se explică pînă la un punct, prin faptul că Dobrovățul e situat pe domeniul Coroaneĭ. Dintre principalele clădirĭ carĭ mĭ-aŭ atras atențiunea, aŭ fost școala și primăria. După informațiunile din localitate am aflat că, aceste clădirĭ sînt construite cu cheltuĭala regeluĭ. Magaziile regale din sat sînt adevărate castele pe lîngă modestele clădirĭ ale țăranilor.

In definitiv, satul Dobrovăț face parte din proĭectul D-luĭ Carp, care îșĭ pusese în gînd să transforme „bordeĭele“ în locuințe omeneștĭ.

•

Voind a intra în interiorul temnițeĭ, am fost oprit de santinela care păzește la poartă. După ce se fac formalitățile obicinuite, prevăzute de regulament, am pătruns în interiorul penitenciaruluĭ. Odată intrat aci, te coprind fioriĭ descurajăreĭ la gîndul celor închișĭ.

Clădirile vechĭ, monumentale și văruite în alb te farmecă cu evlavia lor mistică. Ziduri înalte, puternice, împrejmuĭesc temnița.

Dumitru Ilie

— Condamnat la 10 anĭ pentru omor —

O carte spațioasă se desfășoară în năuntrul închisoreĭ, unde clădirea se împarte în două. Aripa dreaptă se compune din coridoarele și celulele arestaților; ĭar cea stîngă dintr un atelier și localul personaluluĭ. In acest atelier se lucrează dogăria unde, mulțĭ din arestațĭ învață această meserie.

Tot în acest atelier se confecționează tot felul de putinĭ, butoaĭe, gălețĭ, etc. necesare tuturor închisorilor din țară.

•

Populația penitenciaruluĭ, maĭ tot-d'auna, se formează din 350 pînă la 400 arestațĭ. Intreținerea lor sanitară se face conform regulamentuluĭ. Imbrăcămintea se distribuĭe pentru fie-care deținut în chipul următor: treĭ cămășĭ și două perechĭ de izmene pe an, un suman (zeghe), o pereche bernivicĭ (ițarĭ) și un bonet pe doĭ anĭ, plus cĭorapĭ și scufe pentru ceĭ bolnavĭ. Zeghea, ițariĭ și bonetul sînt făcute din aba cenușie vărgată cu negru, și fabricată în atelierul de abagerie de la închisoarea Pîngărațĭ, despre care vom vorbi la timp.

Cămășile și izmenele sînt confecționate în atelierul de pînzărie, de la închisoarea de femeĭ, Plătăreștĭ. Afară de această îmbrăcăminte, vara li se maĭ dă arestaților și bluze albastre, pe timpul cît sînt în lucrul atelieruluĭ.

Ca încălțăminte arestațiĭ poartă opincĭ groase, ele se împart la fie care treĭ lunĭ. Opincile sînt executate în atelierul de tăbăcărie și cizmărie de la penitenciarul Mărgineniĭ.

Hrana se distribuĭe după prescripțiunile mediculuĭ curant al temnițeĭ și se compune ast fel: 900 grame pîĭne; 180 grame carne, de individ pe zi, ĭar în

cele treĭ zile de post, de peste săptămînă, se daŭ diferite legume.

*

Temniţa e înfiinţată la anul 1858 în localul mînăstireĭ Dobrovăţ.

Capela acesteĭ mînăstiri se află clădită în mijlocul penitenciaruluĭ şi e zidită la anul 1462 de către Ştefan cel-mare. O legendă spune, că marele Voevod, de multe orĭ, în timpul glorioaselor sale lupte, îşĭ găsea refugiul în această mînăstire.

Capela, de şi mică şi neîncăpătoare totuşĭ, prin vechimea eĭ, care îţĭ evoacă un potop de fapte măreţe, carĭ aŭ adus mîntuirea şi neatîrnarea patrieĭ — orĭ cît de ateŭ aĭ fi—îţĭ impune evlavie şi intri în ea cu credinţă curată, sufletul limpede, gîndul mîntuit.

*

Dobrovăţul e închisoare de corecţie. Aci se predă arestaţilor şi lecţiĭ pentru a învăţa să citească şi să scrie.

Personalul temniţeĭ e compus din: un director, un grefier—comptabil, un medic care îngrijeşte de arestaţiĭ bolnavĭ, plus cîţĭ-va gardienĭ de pază.

Pe lîngă închisoare se maĭ află şi un detaşament de gardă, însărcinat cu paza şi siguranţa temniţeĭ în timpul nopţeĭ. Acest detaşament se compune dintr'un ofiţer, cîte-va grade inferioare şi din 30 pînă la 50 soldaţĭ.

Sandu

Ştirĭ artistice

Am anunţat că direcţia Teatruluĭ Naţional e în tratărĭ cu D. prof. Peters pe care vroieşte să'l angajeze ca şef de orchestră pentru opera romînă.

Ziarul „Indépendance Roumaine" găseşte de cuviinţă, cu această ocazie, să trateze pe D. prof. Peters, într'un mod care contrastează viŭ cu cele scrise de ziarul francez despre fostul şef al orchestreĭ Bragadiru, cu un an în urmă. Că D. Peters nu e competent să conducă orchestra, aceasta poate să i se năzărească numaĭ „Independenţeĭ,"—căcĭ o lume întreagă a avut ocaziunea să se convingă ce minunĭ a făcut D. Peters cu mica orchestră pe care o dirija în anul trecut.

Cît priveşte motivul din care a pornit notiţa atît de răŭ-voitoare a „Independenţeĭ," el este maĭ mult de cît evident. Competitoriĭ D-luĭ Peters ar face însă maĭ bine, dacă, în lupta după postul de şef de orchestră, s'ar servi de mijloace maĭ demne.

X

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chiţibuş cu cititoarele sale)

Dragă Chiţibuş,

Ţĭ-am urmărit în tot-d'a-una cu interes corespondenţa cu cetitoarele tale, şi, foarte natural, m'am hotărît şi eŭ a aşterne pe hîrtie din cînd în cînd impresiile mele.

Nu ştiŭ ce ideĭe veĭ fi avînd tu despre presă, şi din ce punct de vedere veĭ fi privind-o; eŭ însă, o consider ca un document importantisim pentru alcătuirea istorieĭ uneĭ perioade oareşicare, şi nu a istorieĭ regilor şi a războaĭelor, ci pur şi simplu ca un factor de căpătenie pentru a arăta generaţiunilor viitoare, oglinda fidelă a moravurilor unor timpurĭ de mult apuse.

Răsfoeşte decĭ puţin, împreună cu mine, jurnalul tăŭ, dacă vreĭ, din ultima lună. Găseştĭ un procuror la Constanţa care răpeşte uneĭ biete fete, ceea ce nu se poate răpi de cît o singură dată, şi un alt magistrat la Odobeştĭ care uĭtă articolele din codul penal, carĭ pedepsesc încălcările la bunele moravurĭ, şi este silit pînă una alta să facă o baĭe răcoritoare. Eŭ îţĭ maĭ notific alta, care îşĭ are şi ea partea eĭ de prozaism în acest sfîrşit de veac.

Inchipueşte-ţĭ, dragă Chiţibuş, un substitut de procuror, locţiitorul procuroruluĭ în concediŭ, pleacă într'o zi, să zicem din Tulcea la Sulina, însoţit de tînărul primar al oraşuluĭ de reşedinţă, pentru o anchetă. Cum însă de ordinar anchetele încep şi sfîrşesc în tot-d'a-una cu o gustare în care *lacrima Christi* nu este neglijată, băeţiĭ noştri încep să vadă lumea printr'o prizmă veselă de tot, şi simţesc necesitatea de a împărtăşi din veselia lor şi altor semenĭ saŭ semene; (Cicerone ar spune: pentru a o duplifica); în consecinţă, eĭ daŭ ordine să li se aducă două nenorocite, pe carĭ tu le plîngĭ cîte odată, şi carĭ, în limbagiul de toate zilele, se numesc prostituate. Pînă aicĭ, aĭ zice tu, lucrul e natural! Dar, hotelierul, fie să zicem de la hotelul Belvedere din Sulina, la care stăteaŭ tineriĭ noştri, refuză casa luĭ ca să servească drept insula Cythereĭ, pentru tineriĭ înfierbîntaţĭ. Tu, aĭ crede, că donjuaniĭ noştri s'aŭ dus aĭurea să petreacă cu alesele inimilor lor! Ce ideĭe! Eĭ aŭ găsit o soluţie foarte simplă acesteĭ probleme. Substitutul a dat ordin ca să se aresteze hotelierul şi, în timp de o jumătate de oră cît acesta a stat închis, meditînd poate, asupra profuziuneĭ articolelor din lege, Domniĭ noştri aŭ petrecut după pofta inimeĭ lor. Soluţia e genială, nu e aşa? Mie însă, care nu sînt prea pricepută în de ale legilor, mi se pare că am descoperit în această soluţie încă un document care să serve la istoria magistratureĭ în sfîrşitul seculuĭ al XIX-lea.

31 August, 1897.—Tulcea.—

Tulceanca.

CRONICA

Arta de a dormi

Am vorbit de respiraţie.

Eĭ bine, şi somnul are legile şi higiena luĭ.

Somnul aduce schimbărĭ în manifestările vieţeĭ animalelor—şi a omuluĭ în particular.— Aceste schimbărĭ se fac în respiraţie, în digestie şi în sistemul nervos.

Respiraţia şi circulaţia se încetinesc cînd dormim. De aci naşte o scădere de temperatură la cel care doarme şi de aceea el trebue să se învelească, afară de nopţile cînd e prea cald.

In ce priveşte digestia, şi ea se face maĭ încet în timpul somnuluĭ şi de aceea nu e bine să ne culcăm îndată după masă. Trebue să lăsăm să treacă vre-o treĭ ore, timp în care se face digestia. Ceĭ carĭ nu se pot opri de a dormi după masă sînt atinşĭ de dispepsie.

Sistemul nervos îşĭ păstrează activitatea în timpul somnuluĭ. Dovadă sînt mişcările inconştieinte, dar instinctive ce facem ca să ne dezvelim de plăpămile prea grele orĭ prea căiduroase.

Necesitatea somnuluĭ nu se discută. Omul trebue să doarmă. Cine nu doarme slăbeşte şi la urmă moare, dacă nesomnul se prelungeşte prea mult.

Nu trebue însă să dormim peste măsură. Experienţa a demonstrat că un copil de 2 anĭ trebuĭe să doarmă 18 ore; unul de 3—6, 14 ore; de la 6—8, 12 ore; de aci pînă la adolescenţă 10 ore.

Legănatul e răŭ la copiĭ, căcĭ îĭ predispune la afecţiĭ nervoase.

Un adult trebue să doarmă 7—8 ore.

Pentru toţĭ e bine să se culce şi să se scoale de vreme.

Puneţĭ-vă patul departe de fereastră şi de sobă şi nu-l acoperiţĭ cu pologurĭ şi cu perdele. Lungiţĭ braţele, nu le puneţĭ sub cap, căcĭ stînjeniţĭ respiraţia, şi dormiţĭ pe partea dreaptă ca să nu apăsaţĭ inima şi plămînul stîng.

Iată cîte-va prescrierĭ spre a asigura bune condiţiunĭ de higienă somnuluĭ; „lucru foarte important, de oare-ce dormim aproape a treia parte din viaţă", zice D. Thomas Grimm, după care îaŭ aceste amănunte.

Radu Frelea

PLINGERI

Maĭ mulţĭ cetăţenĭ din calea Văcăreştĭ ni se plîng că în fundul caselor cu No. 11 există un mare depozit de gunoĭ din care se exală un miros atît de infect şi de puternic, că e imposibil cuĭ-va să treacă pe acolo fără ca să'şĭ ţie batista la nas. Credem că ceĭ în drept ar trebui să se îngrijească maĭ de aproape de starea sanitară a oraşuluĭ Bucureştĭ şi pînă una alta să îa măsurĭ serioase pentru ca gunoĭul de la casele cu No. 11 să fie ridicat. Tot o dată n'ar face răŭ să fie riguroşĭ faţă cu ceĭ carĭ lasă se adune în curte-le mult gunoĭ şi ast-fel să se împută.

*

D. Spirea Ionescu, din strada Viitoruluĭ 109, s'a prezintat la redacţia ziaruluĭ nostru şi ni s'a plîns că, proprietarul caselor în care şade, făcîndu-i fel de fel de mizeriĭ, a adresat o reclamaţie în această privinţă comisaruluĭ Mînculescu, de la secţia 12, în urma căreĭa acesta s'a prezentat la D-sa acasă. Cum însă D. Spirea Ionescu se afla în acel moment în oraş, comisarul în chestie, în loc să procedeze la cercetările cuvenite, a luat la bătaĭe pe nevasta D-sale, din care pricină se află astăzĭ bolnavă, dimpreună cu un copil al eĭ care se speriase de brutalităţile sălbatecuĭ comisar.—Avis D-luĭ prefect al poliţieĭ Capitaleĭ.

Un bucureştean pe zi

D-ra Olympia Mărculescu

Bucureşteanul devine pentru ziua de azĭ bucureşteancă. Pînă cînd tot urîţĭ? Să maĭ dăm şi cîte o reprezentantă a frumoaselor bucureştence.

Inceputul e reuşit, nu este aşa? D-ra Olympia Mărculescu e o figură deosebită. Andaluză cu ochĭ marĭ, cu părul negru... Astîmpără-te, onorabile, nu fă poeziĭ!

D-ra Mărculescu, care a fost cu atîta entuziasm aplaudată la examenele de la conservator şi la concerte, are o voce splendidă de contr'alto şi de sigur va avea un extraordinar succes îarna aceasta la Teatrul Naţional.

E foarte bine că D-ra Mărculescu a rămas în ţară şi n'a plecat, sub pretext ca să studieze, să se plimbe prin străinătate.

Pic.

Din Buzăŭ

(Coresp. particulară a „Adevĕruluĭ")

Primarul şi lucrările de înfrumuseţare.—Brutariĭ şi autorităţile.

Primarul şi lucrările de înfrumuşeţare.

Văzînd că cu înfrumuseţarea oraşuluĭ a făcut-o fiartă, primarul Buzăuluĭ s'a apucat de alte năzbîtiĭ. Aşa, s'a hotărît ca să maĭ îngrijească de cele locurĭ mlăştinoase şi, în acest scop, a pus să se sece mulţimile de mlăştinĭ din crîng. Pentru aceasta, D-sa a publicat licitaţie şi lucrarea, fără multă tura-vura, a dat-o în întreprinderea unuĭ favorit al săŭ.

Dar nu bine a apucat să dea lucrarea în antrepriză şi îată că D. primar găseşte ca o movilă mare, aflată la intrarea crînguluĭ şi în apropiere de bufet, ar face un efect urît; de aceea, dispune şi desfiinţarea eĭ, lucrare pe care o dă tot antreprenoruluĭ secăreĭ mlaştinilor din crîng.

Cum însă pămîntul scos din movilă şi depus în băltoace nu era suficient pentru astuparea acestora, ageruluĭ nostru primar îĭ vine în minte să formeze un lac în crîng, pentru care stabileşte îarăşĭ un preţ, iar tacerea lacuĭuĭ o trece tot asupra aceluĭ norocos antreprenor. După cum se vede, nu prea miroase a lucru curat şi îĭ prea-prea pe faţă dragostea primaruluĭ către antreprenor. Oare nu cum-va se înfruptă cîte şi doĭ din baniĭ comuneĭ?... Cel puţin ast-fel spun gurile rele.

Brutariĭ şi autorităţile

Traficul ce se practică de către uniĭ brutarĭ din oraşul nostru cu scoaterea şi punerea în consumaţie a pîineĭ lipsă la cîntar, necoaptă şi de o calitate proastă, a ajuns un adevărat scandal. Cu toate astea, autorităţile comunale nicĭ gînd n'aŭ să îa vre-o măsură energică prin care să se puĭe capăt, o dată pentru tot-d'a-una, acestuĭ trafic fără marginĭ.

Nu-ĭ vorbă, pentru ca să acopere ochiĭ tuturor celor carĭ reclamaŭ, dăduseră ele ordin agenţilor poliţieneştĭ ca să controleze pe brutarĭ. Dar ştiţĭ ce-aŭ făcut aceştia?... Pentru ca să inducă, se vede, în eroare pe autorităţile maĭ înalte, aŭ controlat în cîte-va dimineţĭ şi numaĭ primul cuptor, în care se ştie că brutariĭ pun în tot-d'auna tocmaĭ pîinile fără de lipsă la cîntar şi de o calitate ceva maĭ bunicică.

De aici se poate deduce—şi o spunem aceasta bazaţi pe fapte—că tocmaĭ aceĭ carĭ sînt însărcinaţĭ cu controlul ocrotesc pe brutariĭ spoliatorĭ aĭ cetăţenilor. Ungîndu-li-se ochiĭ cu te mirĭ ce, agenţiĭ poliţieĭ comunale din Buzăŭ fac cauză comună tocmaĭ cu aceĭ pe carĭ ar trebui să-ĭ denunţe pentru traficurile ruşinoase ce practică. De aceea îĭ denunţăm opinieĭ publice pe de o parte şi prefectuluĭ local pe de altă parte, cu speranţa că se vor lua măsurĭ contra acestor funcţionarĭ nedemnĭ.

Coresp.

DIN STREINATATE

Austro-Ungaria

Prefectura poliţieĭ din Budapesta a oprit cele 14 întrunirĭ convocate de socialiştĭ ca demonstraţiune în potriva luĭ Wilhelm II, cu ocaziunea viziteĭ acestuĭa. Socialiştiĭ sînt hotărîţĭ să demonstreze şi fără voĭa poliţieĭ.

Cuba

Am anunţat că insurgenţiĭ, ocupînd o localitate maĭ mare, sînt consideraţĭ de guvernul Statelor-Unite ca parte beligerantă. Ziarele acestor state cer acum imperios intervenţia guvernuluĭ lor. Opinia publică devine din ce în ce maĭ excitată. Aşa ziarul „Newyork Journal" scrie: „Trebuĭe ca în cursul unuĭ an să fim într'un războĭ cu Spania. Dacă se va încinge războĭul, cîmpul de luptă va fi în Cuba. Din fericire cele maĭ bune vapoare ale noastre încrucişează pe acolo."

Germania

La ordinea zileĭ vizita împăratuluĭ în Ungaria. „Vossische Zeitung—gazetă liberală moderată—scrie: „Ungaria ţine la tripla alianţă ca la temelia păceĭ europene şi la echilibrul necesar faţă cu dubla... Vizita împăratuluĭ german în capitala ungurească e maĭ mult de cît o vizită de politeţă; ea e complectarea politică a întîlnireĭ împăratuluĭ cu regele Italieĭ la Homburg". „Volkszeitung"—ziar radical—scrie: „Primirea ce s'a făcut împăratuluĭ în Ungaria e un sprijin moral acordat elementelor favorabile tripleĭ alianţe, faţă cu majoritatea clericală austriacă, defavorabilă tripliceĭ.

Rusia

Poloniĭ aŭ cheltuit cu primirea ţaruluĭ vre-o treĭ milioane de rubie. Ţarul s'a şi declarat foarte mulţumit, căcĭ într'o scrisoare adresată principeluĭ Imeritynski, guvernorul general al Varşovieĭ, el scrie: „M'am bucurat, că m'am putut convinge de sentimentele de devotament, pe carĭ le-aŭ manifestat toate clasele populaţiuneĭ din ţară încredinţată administraţieĭ D-tale. Aceste sentimente dovedesc activitatea D-tale plină de succese pentru executarea intenţiunilor mele, şi uşurează tendinţele mele, îndreptate spre binele populaţiuneĭ poloneze ca şi a tuturor supuşilor credincioşĭ ruşĭ..."

Ţarul a acordat provinciilor poloneze consiliile judeţene (Zemstwo-Sobor).

Turcia

E curios chipul în care înţelege sultanul să împace pe tineriĭ turcĭ.

După ce şeful mişcăreĭ acestora, Murad Bey, a fost adus la Constantinopol şi mişcarea însăşĭ a fost paralizată, Poarta s'a apucat să trimeată înaintea tribunalelor pe toţĭ tineriĭ turcĭ. Pînă acum 345 persoane aŭ fost condamnate la deportaţiune în Tripolis şi vre-o 20 de inşĭ maĭ compromişĭ aŭ fost chĭar condamnaţĭ la moarte.

Dal.

Litere-Arte-Ştiinţe

Massenet, cunoscutul compozitor muzical şi autorul vestiteĭ opere „Sapho", care actualmente se află în repetiţie la Opera-comică din Paris, a fost atins de o boală de gît care 'l sileşte să stea în pat.

Totuşĭ, scriŭ ziarele franţuzeştĭ, cazul nu este aşa de grav şi boala de care suferă eminentul compozitor nu 'ĭ poate periclita întru nimic sănătatea.

*

Congresul orientaliştilor din anul acesta, ţinut într'una din sălile liceuluĭ Louis-le Grand din Paris, s'a terminat.

In programul lucrărilor congresuluĭ, care a fost aproape în întregime epuizat, aŭ fost înscrise 230 de comunicărĭ, toate de un foarte mare interes.

După terminarea congresuluĭ s'a dat un banchet în care congresiştiĭ s'aŭ felicitat mutual pentru că aŭ izbutit să contribuĭe, prin silinţele ce şi-aŭ dat, la progresele ştiinţeĭ în toate ţările.

FEL DE FEL

Elefantul regeluĭ Siamuluĭ. Obiectul de discuţie al unor gazete franţuzeştĭ, îl face actualmente elefantul alb, de care este însoţit regele Siamezilor în călătoria sa prin Europa. După unele din aceste gazete, elefantul în serviciul regeluĭ siamez nu este numaĭ o emblemă heraldică, ci un elefant în carne şi în oase, care nu se deosibeşte de congeneriĭ săĭ de cît prin culoarea haĭneĭ sale.

Cu această ocazie trebuĭe să spunem că există două felurĭ de elefanţĭ albĭ. Adevăratul elefant fără pată este foarte rar. Culoarea sa se explică printr'o maladie. El este un animal atins de „albiniz", adică n'are nicĭ o urmă a pigmentuluĭ, care colorează epiderma şi sistemul pilos.

Din cauza acestuĭ fenomen, care este foarte rar de întîlnit, Siameziĭ sînt siliţĭ să se mulţumească cu un elefant ordinar împestriţat cu cîte-va pete albe. Şi tocmaĭ acesta e cazul elefantuluĭ alb care se găseşte azĭ în serviciŭ. El nu se deosibeşte de comunul elefanţilor de cît printr'un mic număr de pete albe pe picĭoare şi pe spinare, şi prin ochiĭ săĭ carĭ sînt de o frumoasă culoare albastră. Dar aceasta'ĭ de-ajuns pentru ca să poată fi o nouă incarnaţie a luĭ Budha.

*

Di Rudinĭ şi Verdi. — Acum cîte-va zile marchizul di Rudinĭ, preşedintele consiliuluĭ de miniştriĭ italian, şi vestitul compozitor Verdi s'aŭ întîlnit la gara din Geneva. Venind din Monza, di Rudini fu primit la scoborîrea din tren de către autorităţile geneveze. De odată inspectorul găreĭ, care se găsea alăturĭ de ministru, văzu scoborîndu-se dintr'un cupeŭ Verdi; el ceru atuncĭ luĭ di Rudini să meargă să strîngă mîna celebruluĭ compozitor pe care inspectorul îl cunoştea personal.

— Bine-voiţĭ atuncĭ de mă prezintaţĭ maĭestruluĭ, zise di Rudini.

Şi, cu pălăria în mînă, preşedintele consiliuluĭ s'apropie de Verdi, căruĭa îĭ zise:

— Nicĭ o dată n'am fost aşa de fericit că reprezint Italia ca în momentul acesta în care mi'ĭ permis să vă felicit de sănătatea D-voastre înfloritoare şi să vă urez încă mulţĭ anĭ.

Ministrul şi compozitorul s'aŭ întreţinut apoĭ vre-o 10 minute. In urmă di Rudini, mereŭ cu pălăria în mînă, reconduse pe interlocutorul săŭ pînă în sala de aşteptare.

Lamwda.

Revista cărţilor

Elemente de gramatică franceză-romînă de *C. Gr. Arghyropol.* Partea I-a. Ediţia III. Un vol. de 199 paginĭ. Tip. Curtea Regală. Această carte didactică este autorizată de ministerul instrucţiuneĭ publice.

Manual de poetică de *Gheorghe Adamescu.* Un volum în 8, de 540 paginĭ. Editura librărieĭ *La biserica albă.*

Versurĭ şi Proză de *G. Coşbuc.* Un volum în 16 de 160 paginĭ. Editura *Biblioteca Noastră* din Caransebeş. Depozit general pentru Romînia la librăria *Socec.*

Albumul apărătorilor independenţeĭ, de *căpitan N. Puică.* Prima fascicolă este luxos tipărită. Toate fascicolele vor alcătui un volum elegant în care vor fi trecuţĭ cu biografie şi portretele lor toţĭ apărătoriĭ ţăreĭ în războĭul din 1877—78. Tip. Curţeĭ Regale.

Din Botoşanĭ

(Corespondenţă part. a „Adevĕruluĭ")

Scumpirea pîineĭ. — Cum se fabrică pîinea.— Diverse.

Scumpirea pîineĭ

Primăria noastră a ajuns într'un hal vrednic de plîns. D. Ullea, primarul oraşuluĭ, fiind bolnav şi silit să stea în casă, D-niĭ ajutorĭ de primarĭ, carĭ conduc afacerile comuneĭ, fac toate celea după plac, căcĭ nimenĭ nu'ĭ controlează. Aşa, după ce pîinea s'a scumpit odată cu cincĭ banĭ la kilogram, brutariĭ maĭ cereaŭ din noŭ scumpirea eĭ; D. Ullea însă, îĭ pune în neputinţă de a face aceasta. Atuncĭ brutariĭ începură să fabrice pîinea cu acelaş preţ de maĭ nainte, cînd într'o bună dimineaţă ne trezim cu o ordonanţă a primărieĭ prin care se ordonă ca pîinea să fie maĭ scumpă cu cincĭ banĭ la kilogram de fie-care calitate.

Toată lumea a rămas înmărmurită de acest ordin eşit din culisele primărieĭ într'un mod ocult, cînd brutariĭ se liniştiseră deja şi se mulţumeaŭ cu profitul destul de mare, ce'l trag din preţurile deja existente. Ce a făcut, decĭ, pe primărie ca, prin D. prim ajutor de primar, să ridice preţul pîineĭ? In adevăr, noĭ nu cunoaştem nicĭ-un motiv care să fi putut sili mîna primărieĭ. Oare preţul grîuluĭ saŭ al făineĭ s'a scumpit? Nu; ba ceva maĭ mult, dacă ne aruncăm privirea asupra preţuluĭ grîuluĭ, vedem că preţul a scăzut cu 200 la vagon, ceea ce face 2 leĭ la suta de kilograme şi, decĭ, 2 banĭ la kilogram. Decĭ, preţul grîuluĭ scăzînd, preţul făineĭ va trebui să scadă de la sine şi, atuncĭ, unde e motivul măsureĭ primărieĭ? Măsura primărieĭ e decĭ nedreaptă şi,

---

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

107

JULES MARY

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a patra

TRĂZNETUL

III

De alt-fel Thomeret, am spus'o, nu întîrziase ca să'şĭ dea seamă de motivele misterioase, carĭ făceaŭ pe Gros-Didier să lucreze şi ca să ghicească că uzurariul nu era de cît un om de paĭe devotat luĭ Joltran şi încărcat de acesta cu instrucţiĭ contra sticlaruluĭ de la Val-Dieu.

Thomeret se vedea prins în acest laţ ale căruĭ fire îl strîngeaŭ atît de tare şi de crud că nu vedea mijlocul de a-se scăpa din el.

Sînt pierdut, cu desăvîrşire pierdut!

El nu gîndea că toată viaţa sa de egoizm, că tot trecutul săŭ culpabil adusese ora fatală ce suna acum pentru dînsul.

El nu'şĭ zicea că, orĭ-care ar fi fost mîna care'l lovea, fie aceea a luĭ Joltran, fie aceea a unuĭ necunoscut, pedeapsa ce cădea asupra luĭ era cît se poate de dreaptă.

Nu, el nu vedea în toate astea de cît pe Joltran învingător.

Şi el se revolta ca îngerul decăzut.

El îşĭ examinase situaţia într'o zi cu tot calmul, cu tot sîngele rece de care era capabil.

El consultase cărţile sale de procedură cu scop de a şti unde merge, dacă nu putea să înlăture acest răŭ.

O noapte întreagă visase asupra acelor capitole din cod carĭ păreaŭ a'l face să atingă cu degetul trecutul şi a răsuna înaintea luĭ în litere de flacărĭ viitorul de ură ce'l aştepta.

— Să vedem, este cazul meŭ?... îşĭ zicea el înturnînd nervos foile cu degetul... Se vorbeşte despre mine în lăuntru?

„Faliţiĭ carĭ comit crime saŭ delicte „relativ la falimentul lor sînt declaraţĭ „bancrutorĭ...

„Dacă comit delicte, sînt bancrutorĭ „simpli; dacă sînt culpabilĭ de crime, „legea îĭ declară bancrutorĭ frauduloşĭ."

Căcĭ pentru dînsul, Thomeret şi-a dat socoteală de mult despre aceasta, nu putea fi vorba de faliment simplu; luĭ îĭ era imposibil să beneficieze de acest soĭ de favoare care se numeşte lichidare judiciară.

Lichidare saŭ faliment, la punctul în care se afla, el ar fi acceptat aceasta cu bucurie. Asta ar fi fost salvarea!

Bancrută simplă! îşĭ zicea el... Să vedem, este cazul meŭ?

Şi căută:

„Orĭ-ce falit va fi declarat şi pedepsit ca bancrutor simplu:

„1) Dacă cheltuelile personale saŭ cheltuelile caseĭ sînt judecate ca fiind excesive.

„2) Dacă el a consumat sume marĭ, fie la operaţiunĭ fictive de bursă saŭ pe neguţătoriĭ..."

Deja, prin acest articol, el se simţea atins.

„3) Dacă în intenţie de a întîrzia falimentul săŭ, el a făcut cumpărărĭ pentru a revinde de desubtul cursurilor dacă, în aceeaş situaţie, el s'a dedat la împrumuturĭ, circulaţie de efecte saŭ alte mijloace ruinătoare pentru a'şĭ procura fondurĭ.

„4) Dacă n'a ţinut condice şi făcut inventariŭ, dacă aceste condice saŭ inventarii sînt incomplecte orĭ neregulat ţinute, saŭ dacă ele nu ofer o adevărată situaţie activă şi pasivă, fără ca de alt fel să fie fraudă..."

Fie-care din aceste articole îl lovea. Dar el ridica din umerĭ.

Bancruta simplă, asta nu l'ar fi speriat de-altminterĭ.

Era încă salvarea, în fundul etacului în care se simţea că se înăbuşe.

Un falit, foarte onest om, putea totuşĭ fi declarat bancrutor simplu. Ajunge pentru asta o întîrziere adusă la depozit de bilanţul săŭ orĭ de neregularităţĭ în scrisurile sale — neregularităţĭ bine înţeles departe de fraudă. Un mare număr de comercianţĭ, uniĭ pentru-că sînt puţin ştiutorĭ, alţiĭ pentru că n'aŭ resurse necesare pentru a plăti un comtabil, se mulţumesc cu registre saŭ însemnărĭ zilnice, orĭ să noteze pe carnetele lor, crezînd să'şĭ poată ast-fel da socoteala de poziţia lor. Alţiĭ îşĭ ţin în regulă condicele lor, dar omit să'şĭ facă ezact inventariile.

Bancrutoriĭ simpli pot să obţină beneficiul concordatuluĭ care este refuzat bancrutorilor frauduloşĭ.

Thomeret ştia că registrele sale eraŭ departe de a fi regulate şi că purtaŭ urma delictelor prevăzute de cod.

In ultimul moment, a făcut să se complecteze în grabă nişte însemnărĭ, falşificînd în acelaş timp altele.

Nebun el dădea din groapă în groapă, fără a'şĭ da seama că un delict atrage un alt delict, o crimă o altă crimă.

Bancruta simplă îl scăpa încă.

Bancrutoriĭ simpli sînt pedepsiţĭ cu închisoare de cel puţin o lună şi cel mult doĭ anĭ.

Ba tribunalele aŭ chiar dreptul să reducă aceasta pedeapsă cel puţin cu o lună, în virtutea articoluluĭ 463 din codul penal.

Dar Thomeret nu'şĭ maĭ făcea iluziunĭ.

Ceea ce'l ameninţa era brancuta frauduloasă.

Toate expedientele toate şireteniile de aparare, întrebuinţate în timpiĭ din urmă de către Thomeret pentru a întîrzia zdrobirea finală toate acestea eraŭ prevazute de cod, cînd în articolul săŭ 591 spunea:

„Va fi declarat bancrutor fraudulos „orĭ ce comerciant care şi-ar fi sustras „registrele, deturnat saŭ disimulat o par„te din activul săŭ, orĭ care, fie în no„tiţele sale, fie prin acte publice saŭ an„gajamente sub semnăturĭ private, fie prin „bilanţul săŭ, s'ar fi recunoscut în chip „fraudulos debitor al sumelor pe carĭ nu le datora."

Şi articolul 402 din codul penal condamnă pe bancrutoriĭ frauduloşĭ la muncĭ silnice pentru tot d'a-una!

Asta tocmaĭ îl aştepta.

— Eĭ bine, voĭ scăpa din închisoare şi voĭ scăpa de bancrută!!! murmură el... Coste cît coste, voĭ scăpa!...

Care era proĭectul săŭ.. un proĭect fără îndoială inspirat de desperare?

Fuga?

Fuga îl scăpa de închisoare.

Ea nu'l scăpa însă de pedeapsă, de dozonare, de condamnare.

Sinuciderea?

Era prea laş pentru a se omorî. Adesea orĭ sinuciderea este ea însăşĭ o laşitate. Dar de cîte orĭ este ea un act de curaj!!!

Atuncĭ, care proĭect? Ce sinistră ideĭe rătăceşte în acest creĭer?

Se va vedea.

Nu maĭ avea timp de pierdut.

In ziua următoare examinăreĭ situaţieĭ sale, examinarea care sfîrşise, după cum s'a văzut, să'l ducă la muncă silnică, el se duse la portărel.

Luă acelaşĭ tren apoĭ, se duse la Charleville, unde stătu cîte-va ore, şi se întoarse după amiazĭ la Monthermé.

Falimentul fusese pronunţat în acea zi chiar.

Prin toate mijloacele pe carĭ procedure le punea la dispoziţia sa, Thomeret îl făcuse să întîrzie pînă atuncĭ.

Una din primele măsurĭ conservatoriĭ în materie de faliment fiind de a plasa activul sub secvestru, cu scop de a împiedica deturnările, judecarea declarativă care ordonă aceasta punere sub sechestru este tot d'auna executorie prin proviziune, adică cum că executarea sa nu poate fi suspendată prin nicĭ o cale legală saŭ judiciară.

Măsurile conservatoriĭ carĭ însoţesc judecata declarativă şi a căror execuţie este încredinţată sindiculuĭ sînt: 1) Punerea peceţilor: 2) confecţionarea inventaruluĭ: 3) încarcerea falituluĭ într'o casă de arest saŭ paza persoaneĭ sale; 4) dispoziţiile de luat cu privirĭ la bunurile puse sub secvestru.

Totuşĭ arestarea n'are loc în mare parte din aceste cazurĭ de cît pe rechiziţia expresă a sindiculuĭ care, maĭ bine ca orĭ-cine este apt să aprecieze oportuintatea saŭ urgenţa acesteĭ măsurĭ după numărul informaţiilor furnizate asupra poziţieĭ comerciale şi moralităţeĭ falituluĭ.

Falimentul odată declarat, tribunalul din Charleville avizase imediat sindicul de numirea sa.

Acesta îşĭ propusese să se ducă, a doua zi chiar, la judecătoria de pace din Monthermé pentru a proceda imediat la aplicarea peceţilor.

Peceţile fură ridicate treĭ zile după aceea.

Thomeret află la Charleville de numirea sindiculuĭ.

Datoria sa — n'o nesocotea de altfel ar fi fost să se ducă cît maĭ în grabă la acesta spre a'ĭ da toate informaţiile utile şi spre a se pune la dispoziţia sa pentru confecţionarea inventariuluĭ.

(Va urma)

cetățeniĭ fiind foarte indignațĭ de chipul cum ediliĭ comunalĭ îngrijesc de interesele lor, ar trebui să se revie asupra eĭ.

Cum se fabrică pîinea

De și faĭmoasa ordonanță a primăriei zice că pîinea de calitatea I să fie făcută din faina N. 3 și cea de calitatea a II-a din No. 5—6, totușĭ brutariĭ pentru calitatea II întrebuințează făina de cea pe urmă calitate și de o culoare foarte neagră și un gust amar; cît privește calitatea I, ea nu numaĭ că nu e făcută din No. 3, dar nicĭ nu se amestecă No. 3, ci e făcută din un amestec de No. 4 și 5.

Apoĭ cum se face pîinea! Făina e turnată din sacĭ fără s'o treacă măcar prin sită, ĭar apa e adusă în sacale saŭ prin pompe fără nicĭ o filtrare. Decĭ, cum să fie pîinea bună și să n'aĭbă insecte? D. primar nu se gîndește la aceasta, ci se crede mulțumit dacă dă ordonanțe pentru scumpirea pîineĭ cu condiție ca pîinea să aĭbă țidule cu numele brutărieĭ.

Diverse

Direcțiile liceuluĭ și externatuluĭ secundar de fete aŭ admis ca libere 150 locurĭ la liceŭ și 80 de locurĭ la externat, așa că, acestea fiind suficiente, conform regulamentuluĭ, nu s'a maĭ ținut concurs.

*

Poliția a secvestrat 140 de pîinĭ de la brutarĭ, căcĭ s'aŭ găsit cu lipsă de 200—250 grame la kilogram. Tendința brutarilor e, după cum se vede, să jefuĭască lumea, cu tot prețul deja ridicat.

* *

In oraș e o mare mișcare în contra primărieĭ. E vorba ca să se facă o întrunire publică prin care să se protesteze în potriva scumpireĭ pîineĭ și astfel primăria să revie asupra ordonanțeĭ date.

Basile.

Ediția de dimineață

Plata cuponuluĭ grec

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Atena, 3 Septembrie.—Guvernul a depus 40.000 lire sterline pentru plata cuponuluĭ de la 19 Septembrie.

INFORMAȚIUNI

D-l Sturdza la Budapesta

Din sorginte autorizată aflăm că, după multe discuțiunĭ și după un viŭ schimb de telegrame, între regele și D-l Sturdza, s'a hotărît ca acesta să meargă la Budapesta cu ocazia viziteĭ pe care regele Carol o va face împăratuluĭ Frantz Iosef.

*

D-l Sturdza va părăsi Bucureștiul probabil în ziua de 14 Septembrie. La Budapesta el se va întîlni cu contele Goluchowski, ministrul de externe al Austro-Ungarieĭ, și cu contele de Buellow, ministrul de externe al Germanieĭ.

Se crede că se vor lua importante hotărîrĭ cu privire la atitudinea tripleĭ alianțe în urma încheiereĭ alianțeĭ franco-ruse.

*

E aproape sigur că după întoarcerea sa din Budapesta, regele Carol va merge prin Constanța la Constantinopol. Aci regele nu va căuta să obție atît concesiunĭ pentru Romîniĭ din Macedonia, cît va trata cu ceĭ de la Yildiz-Kioșk asupra uneĭ înțelegerĭ între triplicea și Turcia.

Inf.

Tribunalul de Prahova va judeca mîĭne procesul de contrabandă intentat D-luĭ Șmil Ergas, mare fabricant de spirt din Ploeștĭ.

D. Sturdza la Buda-Pesta

— Vezĭ pagina 4-a —

D. Ergas va fi apărat de D-nul Stanian și alțĭ avocațĭ din Ploeștĭ. Statul va fi reprezentat prin advocatul respectiv și prin D. Vivescu, sub-directorul taxelor indirecte de la ministerul de finanțe.

De pe domeniul coroaneĭ

La Broșteni—Șoselele.—Suferințele escursioniștilor.— Să avizeze D. Kalenderu!

Știrile și reclamațiile ce primim de pe domeniul Coroaneĭ Broșteni sînt într'adevăr revoltătoare.

Această moșie este pusă sub îngrijirea unuĭ Domn Vitrisch, care, fiind om al regeluĭ, crede că e și el un mic despot!

La Broșteni nu există administrație și nicĭ justiție. D. Vitrisch este totul. Acolo țăraniĭ sînt în cea maĭ mare mizerie și supușĭ la cea maĭ neomenească exploatare.

Dar pentru ca să nu se creadă că vroim numaĭ ca să vorbim răŭ de administrația regeluĭ Carol, o să înșirăm aci o serie de fapte.

*

Din toată, țara, la Broșteni sînt cele maĭ rele și maĭ stricate șosele. Aceasta din pricină, că de cîte orĭ e vorba ca țăraniĭ să lucreze la șosele, D. Vitrisch intervine, contramandează ordinele administrațieĭ și adună pe țăranĭ ca să-ĭ facă D-sale slujbă.

Cine suferă? Biețiĭ țăranĭ, carĭ îșĭ prăpădesc vitele și carele. Dar cine poate să ĭa măsurĭ în contra funcționaruluĭ regal?

*

Și n'am primit plîngerĭ de la țăranĭ, am auzit plîngîndu-se și escursioniștiĭ carĭ s'aŭ dus pe la Broșteni în interesul științeĭ.

Așa, întrebațĭ, vă rog, pe D-niĭ d-rĭ Grecescu, Bartolomeĭ și N. Leon ce aŭ pățit, cum s'aŭ înămolit în noroĭ și cum aŭ fost tratațĭ de acest Domn Vitrisch.

Apoĭ dacă aŭ suferit escursioniștiĭ de situația acestor profesorĭ universitarĭ, ce credețĭ că pat țăraniĭ?

*

Administratorul domeniilor Coroaneĭ, D. I. Kalenderu, se laudă în tot-d'auna cu dezvoltarea pe care aŭ luat'o satele de pe domeniul Coroaneĭ, cu starea înfloritoare a populațieĭ de aci, etc. etc. Se poate să fie așa, ba chĭar așa este pentru unele localitățĭ, dar ce zice D. Kalenderu despre Broșteni și despre administrația D-luĭ Vitrisch?

Nu vroim să intrăm în alte amănunte, nicĭ nu vroim să comentăm versiunea care circulă la Broșteni în privința protecțieĭ ce acordă D. Basset, secretarul regeluĭ, D-luĭ Vitrisch.

Noĭ ne ocupăm de un singur fapt: țăraniĭ din Broșteni se plîng, eĭ sînt în mizerie și administrația din localitate spune tuturor că ea nu maĭ are nicĭ un rol, de oare-ce D. Vitrisch stăpînește și lucrează absolut numaĭ după capriciul săŭ.

Această stare de lucrurĭ trebuĭe să înceteze și ar face bine D. I. Kalenderu să ĭa măsurĭ.

Rep.

D-niĭ Șram, Ditmer și Langeman, reprezentanțiĭ uneĭ companiĭ engleze, aŭ propus statuluĭ ca să facă un canal navigabil între Brateș și Dunăre.

Compania cere o concesiune pe 99 de anĭ și să aĭbă dreptul să construĭască magaziĭ pentru producte pe carĭ să le închirieze comercianților din Galațĭ.

Pungașul de la hotelul Bristol

Poliția Capitaleĭ s'a adresat erĭ legațiuneĭ engleze pentru a se informa asupra persoaneĭ luĭ Gelbertson, pungașul de la hotelul Bristol.

Legațiunea engleză a trimes imediat pe un secretar la poliție, care a vorbit cu Gelbertson și l'a întrebat de unde vine și ce caută în Bucureștĭ.

Gelbertson a dat adresa sa din Anglia secretaruluĭ englez și a spus că, ne-avînd mijloace cu ce să trăĭască, a fost silit să recurgă la diverse procedeurĭ și să șadă pe la hotelurĭ fără a plăti.

Legațiunea engleză s'a informat telegrafic la Londra asupra luĭ Gelbertson și, primind un răspuns satisfăcător, a plătit imediat sumele pe carĭ el le datora la hotel și a cerut poliției ca să'l pună în libertate. Legațiunea îl va retrimite la Londra.

Gelbertson este dintr'o familie cunoscută din Londra și, de oare ce a fugit de acasă și n'avea mijloace de traĭ, se apucase de pungășiĭ. El a fost trimes erĭ la Londra.

M

O hoție îndrăzneață

In județul Neamț s'a comis alaltăĭerĭ o hoție foarte îndrăzneață. Un mare fabricant d'acolo a fost prădat.

Hoția s'a comis în următoarele condițiunĭ:

Atacul hoților

Fabricantul de cherestea A. L. Juster, face în fie-care săptămînă plățile la fabrica din comuna Neguleștĭ. Alaltăĭerĭ trimise pe fiul săŭ, Leĭbu, cu comptabilul Beiner ca să facă eĭ plățile.

Eĭ plecară cu trenul pînă la stația Roznov, unde se suiră într'o trăsură pentru ca să meargă la Neguleștĭ. Pe drum însă, în dreptul uneĭ pădurice, se auziră de odată două detunăturĭ de revolver și caiĭ fură apucațĭ de dîrloage de către doĭ indivizĭ mascațĭ.

Inainte ca ceĭ din trăsură să aĭbă vreme să se refugieze, alțĭ doĭ indivizĭ mascațĭ săriră asupra lor, loviră în cap cu ciomege pe vizitiŭ și pe comptabil și'ĭ legară de copacĭ. Tînărul Juster începu să strige: ajutor, dar fu și el legat și apoĭ căutat în buzunărĭ.

Hoțiĭ găsiră asupra luĭ Juster treĭ miĭ de leĭ pe carĭ ĭĭ luară, apoĭ puseră pe cîteșĭ-treĭ în trăsură și îĭ reconduseră pînă la gara Roznov, silindu-ĭ să ĭa trenul pentru Piatra-N. și amenințîndu-ĭ, la din contra, cu moartea.

Lîngă gară hoțiĭ dispărură.

Urmăririle

Victimele se plînseră imediat șefuluĭ de stație și telegrafiară comandantuluĭ jandarmerieĭ, care însă, în loc să se pună imediat pe urma hoților, amînă urmărirea pentru o altă zi.

Parchetul din Piatra-N., fiind sezizat, a început cercetările. Se crede că hoțiĭ sînt chiar niște lucrătorĭ din fabrica D-luĭ Juster, unde lucrează maĭ mult Ungurĭ, carĭ n'aŭ pașapoarte.

Hoția descrisă nu este prima în ultimele lunĭ, de oare-ce deja în cîte-va rîndurĭ călătoriĭ din Piatra-N. aŭ fost prădațĭ de o ceată de hoțĭ mascațĭ.

Ar fi bine ca administrația din localitate să ĭa măsurĭ ceva maĭ energice pentru stîrpirea acestor hoțiĭ.

Mircea

D. Stolojan, ministrul domeniilor, se ocupă cu chestia cartelului sticlarilor.

Se crede că D. Stolojan va lua măsurĭ în contra fabricanților, carĭ, profitînd de beneficiile încurajăreĭ industrieĭ naționale, exploatează publicul, și la expirarea perioadeĭ de încurajare va refuza orĭ-ce reînoire de scutirĭ fabricanților, carĭ aŭ abuzat de sprijinul ce le-a acordat statul romîn.

Erĭ s'a întrunit consiliul de reformă pentru a se pronunța asupra reformăreĭ D-luĭ locot. colonel Botez Diculescu.

Consiliul și-a declinat competința, în urma recuzăreĭ propuse de D. locot. colonel Botez, pe motiv că ceĭ maĭ mulțĭ din membriĭ consiliuluĭ s'aŭ pronunțat în această afacere cu ocazia primeĭ sentințe.

D. general Iarca a răspins recuzarea și a convocat din noŭ acelașĭ consiliŭ pentru astăzĭ.

Urmărirea asasinuluĭ din Calea Griviței

Ivanciu Dumitru Stoianoff, zis și Bulgaru, a fost depus la penitenciarul Văcăreștĭ.

Relativ la presupunerile polițieĭ de siguranță a Capitaleĭ și a parchetuluĭ, cum că el ar fi autorul crimeĭ din calea Griviței, cu toate bănuĭelile contra-ĭ, el declară că e cu desăvîrșire străin de această afacere.

El și-a mărturisit toate faptele incorecte pe carĭ le-a săvîrșit în timpiĭ din urmă, numaĭ ca să fie disculpat de asasinarea luĭ Ignatiu, de care era bănuit.

*

De altmintrelea, după cum am maĭ arătat, Ivanciu era bănuit de această crimă numaĭ din cauza că locuĭește alăturĭ de casa luĭ Ignatiu, și ca pușcăriaș se putea prea bine ca el să fie un recidivist.

Din ordinul parchetuluĭ s'a săpat în casă și în toată curtea în care locuĭa Ivanciu, crezind că poate se vor găsi hainele, carĭ trebuĭe să fi fost pline de sînge. Insă nu s'a găsit absolut nicĭ un indiciŭ cu care s'ar fi putut dovedi aceasta.

*

Ivanciu, fiind deja condamnat la 10 anĭ închisoare de Curtea cu jurĭ din Galațĭ, va fi transportat zilele acestea la una din închisorile centrale.

Sinuciderea luĭ Andriopol

Un bon vivant.—Țigarea și coniacul.—Traĭ vesel.—Scrisorile.—Cauza sinuciderei. Diferite versiunĭ.

Asupra sinucidereĭ luĭ Andriopol, pe care am anunțat-o la timp, ziarele vieneze, cu data de 2 Septembrie, publică următoarele:

Cu țigara în gură și cu sticla plină de coniac alăturĭ, așa s'a despărțit de bună voie de viață un rentier romîn care locuĭa în „Hotel Sacher“.

Zilnic el se preumbla cu trăsura și vizita toate localurile de petrecere ale Capitaleĭ. Azĭ după amiazĭ bon-vivantul a fost găsit mort în camera sa.

Incă din Iulie a. c. Constantin G. Andriopol locuĭa în hotel și ducea un traĭ foarte luxurios.

*

Pe la orele 5 după amiazĭ, trăsura trase înaintea hoteluluĭ, pentru a'l lua pe Andriopol la preumblare. Acesta, care de obiceĭ se cobora foarte curînd, întîrzia ca nicĭ odată.

Cînd întîrzierea deveni bănuitoare, chelneriĭ se duseră să 'l anunțe că ĭ-a sosit trăsura. Camera sa era însă închisă pe dinăuntru. Bătînd, nicĭ un răspuns nu se dete. La ciocăneli maĭ violente, de asemenea nu se auzi nicĭ un zgomot din năuntru.

Atuncĭ ușa fu forțată.

*

Andriopol zăcea mort în pat. O rană grozavă desfigura partea dreaptă a feței. Ișĭ trăsese un glonte de revolver prin ochiul drept în cap. Proiectilul se înfipsese în creĭer. Moartea trebuĭe să fi fost instantanee. Sinucigașul avea o țigară în gură. Pe masa de alăturĭ stătea o sticlă de coniac pe jumătate plină. Printre obiectele mortuluĭ s'aŭ găsit maĭ multe scrisorĭ franțuzeștĭ către rude, legațiunea romînă din Viena și vizitiuluĭ, care din luna Iulie îl dusese zilnic la preumblare. Acestuĭa îĭ scrie că „voiește să moară vesel,— cu țigara în gură și cu sticla de coniac alăturĭ.“

*

Andriopol era de vre-o 30 de anĭ. Sosise la Viena din Bucureștĭ. Socoteala sa la hotel se urcase în două lunĭ la 600 fiorinĭ, dar îĭ s'ar fi creditat mult maĭ mult, căcĭ rudele sale bogate și cu vază îĭ trimiteaŭ tot ce 'ĭ trebuĭa. Ele ar fi avut intențiunea, după cum spun ceĭ din hotel, să plătească și socoteala hoteluluĭ. Mortul avea asupra sa numaĭ doĭ fiorinĭ în argint. Tînărul romîn care, pe lîngă uniĭ trecea ca rentier, pe lîngă alțiĭ de speculant, venea în ultimul timp adesea orĭ la Viena și descindea în diferite hotelurĭ.

*

După o altă versiune — scrie ziarul vienez—sinucigașul ar fi un moșier din Romînia, care a venit din Iașĭ la Viena. Adevărata cauză a sinucidereĭ ar fi un nenorocit roman de dragoste cu fiica unuĭ boĭer romîn. Speranțele sale fiind pierdute, Andriopol a căutat uitarea într'o viață furtunoasă de petrecerĭ, și negăsind'o, și nevăzînd nicĭ un chip de a se însura cu stăpîna inimeĭ sale, s'a sinucis.

*

Incă din primul nostru articol, cetitoriĭ știŭ că Andriopol este originar din Iașĭ, nepot al D-luĭ Papadopol. Tînărul om a moștenit o avere imensă de la tatăl săŭ. Adevărata cauză a sinucidereĭ pare a fi următoarea: Andriopol cheltuise toată averea, și nevroind, el milionarul de altă dată, să trăĭască din mila rudelor sale, și-a dat moartea.

Inter.

Intre prefectul și primarul de Iașĭ

De cînd D. Terichide a admis proiectul de canalizare a Calcaineĭ, D luĭ Gane, primarul Iașilor, 'ĭ-a trecut cu desăvîrșire pofta de demisie. Acum însă lucrurile aŭ luat altă turnură.

*

D. Gheorghian, prefectul județuluĭ, care numaĭ în cele din urmă a fost nevoit să se ralieze la părerea ministruluĭ, a început să se joace de a demisia.

Intre D. Gheorghian și D. Gane există, cum am maĭ ziz, o vechie dușmănie care, cu această ocazie a luat proporțiĭ și maĭ marĭ.

Aceștĭ doĭ capĭ aĭ Iașilor, întîlnindu-se alaltă-seară la clubul liberal și prefectul văzîndu-l pe primar, că are un aer radios și zeflemist, îl apostrofă într'un mod puțin dulce, de unde urmă un schimb de vorbe și maĭ puțin parlamentare, și dacă n'ar fi fost față maĭ mulțĭ membriĭ aĭ clubuluĭ, lucrurile ar fi mers poate prea departe.

*

Nimic nu ne-ar interesa din toate astea dacă Iașul n'ar suferi pe urma unor asemenea incidente, carĭ devin hotărîtoare în ad-ția mult încercateĭ a doua Capitale.

Ruy.

De ale luĭ Nicoreanu

D. Vasile Stănescu din Ploeștĭ ne scrie, cum că în anul 1890 pe cînd îșĭ facea armata în divizionul de jandarmĭ călărĭ, fiind într'o noapte de patrulă, a răcit, așa că dimineața s'a prezentat la vizita d-ruluĭ Nicoreanu, care l'a întîmpinat cu înjurăturĭ surugieștĭ și a ordonat în acelaș timp brigadieruluĭ infirmier ca să 'ĭ dea o porțiune considerabilă de specific.

Din cauza aceasta D. Stănescu a fost bolnav 5 săptămînĭ zăcînd pe fin în grajd, de teamă că, întorcîndu-se în infirmerie, să nu i se dea pentru a doua oară specific.

Urmările acesteĭ lipse de tratament pe vreme de boală D. Stănescu le maĭ simțește și astă-zĭ, cînd după multă căutare, sănătatea sa încă nu este pe deplin restabilită.

*

Cît privește origina faimosuluĭ specific, primim următoarea scrisoare, de la un fost soldat din divizionul de jandarmĭ călărĭ:

Pentru că cestiunea specificuluĭ Nicoreanu este la ordinea zileĭ, și pentru că toată lumea așteaptă cu încordare rezultatul ancheteĭ și pedeapsa asasinuluĭ, care întîrzie și va întîrzia, cred că aduc un serviciŭ preseĭ cinstite, și în special „Adevĕruluĭ“, campanieĭ căruĭa se datorește descoperirea ultimelor crime, rugîndu-vă să răscolițĭ ziarele de acum 4—5 anĭ.

Munca D-v. va fi încoronată de succes, căcĭ acolo vețĭ descoperi origina „Specificuluĭ Nicoreanu“ și vețĭ reîmprospăta în mintea opinieĭ publice indignate, barbariile comise la „Jandarmiĭ călărĭ“, de compania „colonel Baldovicĭ et dr. Nicoreanu“.

Ca și acum și atuncĭ presa cinstită și-a făcut datoria și numaĭ grație înaltuluĭ protector dr. colonel Dianu, zis și mîna de fer a d-ruluĭ Nicoreanu, lucrurile s'aŭ făcut mușama.

De atuncĭ s'aŭ schimbat multe. D-rul Dianu devine din ce în ce colonel, „Naționalul Nicoreanu“ devine specific, numaĭ felcerul Nicoreanu a rămas acelaș, ajuns doctor el continuă să facă la experiențe pe spinarea soldaților cu specificul săŭ, pe care voiește să'l breveteze și să'l prezinte la expoziția din 1900 ca cel maĭ bun leac pentru a omorî pe soldațĭ, înainte de războiŭ.

In curînd gara de Nord va fi iluminată cu electricitate.

Deja se lucrează cu multă activitate la instalarea acesteĭ luminĭ în toate biurourile gărei.

Cum instalațiunile nu s'aŭ putut încă sfîrși, funcționariĭ sînt silițĭ să lucreze numaĭ de la 7—12 ore dimineața, conform dispozițiunilor luate în timpul vereĭ.

Banda neagră înaintea justițieĭ

Dosarul D-luĭ Vasiliŭ. — Cohn Drăcșineanu. — Infățișarea

Instrucția în afacerea samsarilor de falimente din Bucureștĭ este aproape gata.

Se crede că D. judecător de instrucție Vasiliŭ va remite parchetuluĭ întregul dosar încă înainte de 15 Septembrie, pentru ca samsariĭ să fie trimișĭ înaintea tribunaluluĭ corecțional.

Cu toată osteneala ce și-a dat D. Vasiliŭ, n'a putut găsi probe de culpabilitate de cît numaĭ în contra samsarilor Grünberg, Șapira, Lewy și Weintraub.

Toțĭ ceĭ-l'alțĭ samsarĭ orĭ agențĭ de aĭ sus numiților aŭ scăpat de-o-camdată de urmăririle parchetuluĭ.

*

In contra pretinsuluĭ reprezentant al luĭ Șapira la Iașĭ, D. Cohn Drăcșineanu, nu s'aŭ găsit nicĭ urme de culpabilitate. Din contră, parchetul de Iașĭ a constatat din hîrtiile sale căĭn maĭ multe rîndurĭ a refuzat ofertele luĭ Șapira și că scrisorile pe carĭ D. judecător de instrucție Vasiliŭ voia să se bazeze pentru depunerea D-luĭ Drăcșineanu, eraŭ tocmaĭ scrisorĭ prin carĭ refuza ofertele luĭ Șapira.

In urma acestor constatărĭ, parchetul de Iașĭ a scos cu totul din cauză pe D. Drăcșineanu.

*

Procesul samsarilor Șapira, Weintraub, Lewy și Grünberg va veni înaintea tribunaluluĭ din Capitală pe la finele luneĭ Octombrie.

V.

Pe zi ce trece, sîntem silițĭ a mări cadrul rubriceĭ „Mica Publicitate“, ceea ce dovedește că ea corăspunde uneĭ necesitățĭ simțite.

Acesteĭ rubricĭ îĭ dăm loc în ziar de două orĭ pe săptămînă: Joia și Duminica.

Un anunț de 4 liniĭ cu un total de 100 litere costă numaĭ „0.50 banĭ“.

Pentru numărul de Duminică anunciurile se primesc chiar de pe acum și cel maĭ tîrziŭ pînă Vinerĭ la ora 6 p. m.

FOIȚA ZIAR. ADEVĔRUL“

29

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea a doua

Rastacueri și întrețiĭnuțĭ

IV

Strada Navarin, No..

— Aĭ da de!

— Nu maĭ există!

— Nu maĭ sînt!

— Nicĭ nu aŭ fost vre-o dată!

Doamna de Belleville sprijini:

— Am văzut pe cel din urmă la serbătoarea din Neuilly în 1866. anul primeĭ expozițiĭ din cîmpul luĭ Martie, și acela era încă înpăiat.

Comandantul rezumă impresia universală:

— Tinera această nrită glumă...

— Eŭ nu glumesc de cît cu egaliĭ meĭ, reluă Levanné cu răceală. Am promis un prinț rus. Va fi un prinț rus. Și nu un fleac, înțelegețĭ D-stră? Un moscovit în puterea cuvîntuluĭ un boier autentic, un descedent al Cazacilor zaparogĭ în carne, în oase și în ruble, în ruble maĭ ales, prevăzut cu toate actele sale titlurĭ și certificate vizate la ambasadă, aprobate de presă controlate la prefectură și snuruite și pecetluite de guvernămînt.

Zecimĭ de chestiune țîșniră îndată din gurile femenine:

— Are părăluțe al D-stră cazac?

— Jumătate duzină de castelurĭ în Ukrania și treĭ zecĭ de servitorĭ la mîncare pe zi.

— Bătrîn?

— Etatea luĭ Cherubin în *Mariage de Figaro!*

— Frumos băĭat?

— Un amor!

— Generos?

— Ca un hoț!

— Dar șic? se informă Imperia din Veneția?

— Corecțiunea unuĭ june-prim de la Comedia-Franceză într'o piesă a luĭ Dumas saŭ Feuillet.

— Sapristi! zise Dolores în gura mare, dacă așĭ fi putut prevede, nu așĭ fi făcut ochiĭ meĭ de Duminică!

— Dar eŭ, suspină Arabelle, mĭașĭ fi pus tot părul meŭ!

Florestan urmă îngămfîndu-se:

— Mĭ s'a prezentat principele Feodor Wasilitcheff la cel din urmă dineŭ al ministeruluĭ afacerilor străine, și chiar Mollard însușĭ m'a solicitat de a servi de conducător al acestuĭ tînăr străin în contra pericolelor acesteĭ pădurĭ de Paris, unde hoțiĭ și lupiĭ aŭ o aparență amabilă.

Reporterul mințea cu îndrăzneală: el întîlnise pe Rusul la clebul Preseĭ și s'a grăbit să se agățe de el, gîndind că se va bucura de vre-un profit saŭ de vre-o onoare asupra persoaneĭ luĭ.

El continuă într'un chip binevoitor:

— Am vizitat împreună succesiv pădurile Saint-Honoré și pădurĭcile Antin, taverna Burseĭ, bocagele opereĭ, vodeviluluĭ și varietăților și locurile unde Sémélé, ducesă saŭ cocotă, îșĭ închide umbrela pentru a nu pierde nicĭ o picătură din ploaia aurită...

Dar nu există de cît aceste locurĭ unde vînător și vînat aleargă mutește sub orbitoare lumina a gazuluĭ: sînt hamalĭ și săpătorĭ pentru ceĭ carĭ ar avea rezoane legitime de a nu iubi ziua mare...

Și eminentul meŭ tovarăș, care e un perfect original, mi-a cerut de a'l pironi în mijlocul acesteĭ golirĭ de buzunare și gîturĭ tăiate...

— Domnule Levanné, protesta stăpîna caseĭ, salonul meŭ nu e o săpătură, nicĭ masa mea de ospătat hală... Lucrurile se petrec după legile buneĭ cuviințĭ... orĭ-cine cunoaște, mulțumită Domnuluĭ, severitatea principiurilor mele.

— Principiurile D-stră!... Vi le cumpăr atît cît valorează... iată cincĭ francĭ: dă'mĭ o sută banĭ.

Comandantul încruntă din sprîncene:

— Un ast-fel de limbagiŭ...

Cel-l'alt îl bătu glumeț pe pîntece:

— Aldețĭ, să nu ne supărăm, papa. M'am supărat eŭ oare adineaorĭ cînd m'aĭ tratat de spion? Ce dracu! Dacă ar trebui să te schimbĭ în fiară sălbatică, orĭ de cîte orĭ eștĭ expus să înghițĭ un adevăr dezagreabil, bulevardurile n'ar maĭ fi de cît o menagerie, Pezon și Bieel unițĭ... Gîndește-te, de alt-fel, că vă aduc zăharica neașteptată, al unuĭ Cresus septentrional care se asociază tot atît, de a lăsa în urma luĭ o grămadă de ludovicĭ sunătorĭ și greĭ, cît așĭ avea eŭ poftă de a da pe gît unul saŭ două litre de bere cînd ar fi un camarad care mĭ-ar face politețea de a mi le oferi.

Apoĭ adresîndu-se Doamnelor:

— Să știțĭ de asemenea, că aceea dintre D-voastră care va ști să'l captiveze inima la minut saŭ în fugă, nu va face o rea afacere.

Olimpia, Imperia și baroana du Tage se aplecară spre amfitrioană:

— Frumoasa mea, împrumută ne dară, budoarul D-voastră spre a ne maĭ da cu albeață...

— Cu puțin negru...

— Puțin roșiŭ...

Cele treĭ Prusiene eraŭ deja înaintea oglinzeĭ, avînd în mînă: cea d'întîĭ o cutioară cu pudră de orez, cea de-a doua borcănașul cu vopsele și cea de a treia cutia cu pămătuful. Miss Arabelle scoase din buzunar unsoarea pentru buze, și senora Dolorés creionul pentru sprîncene. Cît despre vicontesa de Belleville, ea acoperi pe cele treĭ nepoate cu o privire de tandrețe și de orgoliŭ.

— Dumnezeŭ să fie lăudat! murmură ea, micuțele mele scumpe n'aŭ trebuință de toate aceste unelte! Ele aŭ frăgezimea tinerețeĭ. A tot puternicul Dumnezeŭ le-a dăruit'o, și restul înoă, spre a putea fi onorabile în lume.

Comandantul se apropiase de Constance Bourguignon:

— Mĭ-ar trebui două-zecĭ și cincĭ de gălbiorĭ pentru a lansa și a încălzi afacerea...

— Iĭ vețĭ avea, dar să fițĭ prudent.

— N'aĭ frică! Cel maĭ șiret și n'ar vedea de cît joc. Știm a jumuli porumbelul fără a'l face să țipe.

De o dată, în mijlocul așteptăreĭ tăcute, un zîngănit de clopot se auzi. Și se auzi și Nanine, mica brună, care se ducea să deschiză. Toate respirațiile fură reținute. Apoĭ o voce, cu accentul puțin exotic, întrebă:

— D. Florestan Levanné, vă rog?

— El este! strigă jurnalistul.

— El este! ziseră comandantul și stăpîna locuințeĭ.

— El este, repetară în cor acești Domnĭ și aceste Doamne, la fel impresionațĭ.

Jurnalistul se repezi spre anticameră.

Constance Bourguignon și cu cavalerul eĭ servitor luară fie-care cîte un candelabru de pe cămin și se aruncară înaintea vizitatoruluĭ.

In acelaș timp, ușa salonuluĭ se deschise de o dată și, din prag întors spre azistență, Florestan Levanné, cu toată forța voceĭ sale, anunță, în chipul unuĭ valet de casă mare.

— Alteța sa principele Feodor Wasilitchef.

Acesta intră.

Jurnalistul spusese purul adevăr: era un cavaler din toate punctele de vedere.

Cavaler era poate un cuvînt prea ambițios aplicat unuĭ adolescent a căruĭa mică talie și grațiile femeeștĭ îțĭ reaminteaŭ pe aceĭ pagĭ micuțĭ carĭ purtaŭ la o etate foarte tînără, costumul aurit de castelanĭ.

(Va urma)

Amănunte asupra morțeĭ luĭ Mazar-pașa

Am anunțat ceĭ d'întîĭ moartea generaluluĭ Mazar-pașa; astăzĭ vom schița o pagină din viața acestuĭ străin, dar maĭ Romîn ca mulțĭ adevărațĭ Romînĭ.

După moartea primeĭ sale soțiĭ, generalul Lakeman se căsători din noŭ; dar peste cîțĭ-va anĭ Mazar-pașa se divorță de a doua soție.

De acĭ începe viața tristă a nenorocituluĭ general, care prin 1888 pleacă în Constantinopole, cu speranța d'a putea lua leafa de general turc, dar de unde peste cîte-va lunĭ fu silit să se întoarcă înapoĭ în Romînia, fără nicĭ un ban în buzunar și pe un frig de crăpaŭ lemnele.

*

Intors în Romînia, Mazar-pașa petrecu acĭ, pe socoteala prietenilor săĭ, D-niĭ E. Voinescu, pictorul bine cunoscut, și Al. C. Ionescu, avocatul Credituluĭ urban din Capitală, o iarnă întreagă.

Prin 1893, el pleacă la Londra cu 2000 de francĭ, banĭ provenițĭ din vînzarea unuĭ petec de moșie: Copăceniĭ, iar prin 1895 se reîntoarse înapoĭ în țară.

De data astă încercă să facă diferite negoțurĭ, dar nu reuși. Nu maĭ avea nicĭ un ban, dormea pe la diferite hotelurĭ, iar în urmă într'unul cît se poate de mizerabil, plin de murdăriĭ și de prostituate.

De multe orĭ vara, dormea pe băncile din grădina Cismegiŭ și drept dejun și prînz mînca de cincĭ parale prune goale.

*

In Iunie 1895, dînsul scrie D-luĭ Al. C. Ionescu:

„Sînt pierdut, nu maĭ am ce mînca, dorm de cîte-va serĭ pe băncile din grădina Cismegiŭ, voiesc să pun capăt zilelor, dar mărturisesc că nu am curagiŭ și aștept ca bunul Dumnezeŭ să mă ia la el".

Intr'o vreme avusese mulțĭ prietenĭ din elita bucureșteană, dar de cînd sărăcise, nimenĭ nu maĭ voia să 'l vadă.

Mulțĭ îl sfătuiaŭ să ceară regeluĭ o audiență și să implore clemența regală; dar sufletul nobil al bătrînuluĭ general nu putea primi o ast-fel de umilire și maĭ bine prefera să moară de foame de cît să implore mila regeluĭ.

*

In Octombrie 1895, se găsea în cea maĭ neagră mizerie; săteniĭ de pe fosta luĭ moșie Jilava, îl luară atuncĭ la dînșiĭ și, în amintirea bineluĭ ce le făcuse dînsul, îl ținură un an de geaba. Iată ce zicea el într'o scrisoare despre țăranĭ:

„Sînt ceĭ maĭ bunĭ și recunoscătorĭ oamenĭ bietiĭ țăranĭ, îĭ iubesc din suflet și le doresc tot binele. Sărmaniĭ mă hrănesc și mă țin de pomană! Imĭ vine greŭ, dar de la dînșiĭ tot îmĭ vine să accept mila".

In 1896, grație ajutoruluĭ unor prietenĭ, pleacă din noŭ la Londra, unde se și stinse.

*

Intr'o odaie mică și murdară, la al 6-lea etagiŭ, în mahalaua West-End din Londra, se stinse Lakeman. Și cînd zic West-End cititorul să nu-șĭ închipuiască vre-o mahala luxoasă; West-End în Londra este cartierul dezmoșteniților, cartier cu străzile umezĭ, fără soare și pline de murdăriĭ și noroĭ.

Pe o saltea de paie, singur, departe de ceĭ iubițĭ, se stinse generalul Mazar-Pașa. Din luxoasele palate în carĭ trăia generalul Lakeman, muri într'o mansardă murdară și fără geamurĭ.

Și păcatul morțeĭ acestuĭ nenorocit și iubitor de neamul romînesc cade asupra liberalilor; bietul bătrîn făcuse destul pentru țară ca să merite o pensie de 80—90 leĭ pe lună, pensie însă care i se refuzase de aceĭ carĭ astăzĭ sînt la putere.

Caion

Buletin atmosferic

3 Septembrie, 1897

Erĭ timp închis. Către seară ploaie repede și scurtă care a fost însoțită de vînt tare în multe localitățĭ. In Moldova a plouat pretutindenĭ; maĭ abondent în partea de sus a eĭ. Ploaia a căzut numaĭ în Moldova, Dobrogea și județele din Muntenia învecinate lor. Ziua timpul a fost călduros. Noaptea răcoare. Temperatura s'a coborît simțitor în Moldova. Barometrul s'ascăzut de erĭ în toată țara în mijlociŭ cu 2 mm. în Moldova și 1 m. în Muntenia.

Astă zĭ nor, timp rece. Către amiază se însenineaza.

REPORTAGIU

Din Capitală

Erĭ pe la orele 3, în calea Rahoveĭ 85 s'a găsit mort într'o cameră un cerșetor cunoscut sub numele de Vasile, în etate de 65—70 anĭ.

Vecinii declară că aseară l'aŭ văzut cînd a intrat în camera sa, venind din oraș.

De obiceiŭ, el se scula foarte dimineață și pleca după cerșit, așa că de multe orĭ nicĭ nu era văzut cînd pleca.

Intîmplător azĭ un tovarăș de cerșit, văzînd că co'egul săŭ nu'șĭ face apariția, a venit la el acasă, unde l'a găsit întins pe o rogojină cu fața în sus și învelit cu un palton. Crezînd că doarme a [illegible] să'l strige.

Co[illegible] [illegible]nediat de adevăr, a [illegible] [illegible]spectivă.

Parchetu[illegible] [illegible], după constatarea local[illegible] [illegible]at ridicarea cadavruluĭ și tr[illegible]portarea luĭ la Morgă.

Zilele trecute în comuna Toxof, județul Tulcea, o femeie anume Esna, soția locuitoruluĭ Ibraim Manuit, a dat naștere la 3 copiĭ de sex femenin.

Atît copiiĭ cît și muma se află perfect sănătoșĭ.

Din țară

Zilele trecute locuitorul Albu Manea din comuna Zoloteștĭ, județul Teleorman, luîndu-se la ceartă cu un consăteanu al săŭ anume Florea Smaranda și fiind lovit de acesta, Albu a scos un cuțit și l'a implîntat în gîtul luĭ Florea, care imediat a încetat din viață.

Albu a fost arestat și înaintat parchetuluĭ de Teleorman.

Ediția de seara

Wilhelm II în Ungaria

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Toasturile. — Despărțirea.— Spre Mohacĭ.

Totis, 3 Septembrie. — Manevrele s'aŭ terminet înainte de amiazĭ.— Impăratul Franz Joseph a mulțumit împăratuluĭ Wilhelm pentru participarea sa și a făcut să reiasă că se silește să dirigeze administrațiunea armateĭ și a șefilor săĭ în așa mod, ca în caz de războiŭ armata să răspunză tutulor cerințelor.— Impăratul Wilhelm a mulțumit adăogînd că nu poate de cît să repete cuvintele împăratuluĭ Franz Joseph în privința eficacitățeĭ comandamentuluĭ trupelor.— A terminat zicînd că nu poate de cît să ureze armateĭ de a maĭ vedea încă mult timp în capul eĭ pe excelentul săŭ șef, împăratul Franz Joseph.

*

După prînz împărațiĭ șĭ-aŭ luat rămas bun de la generaliĭ carĭ formează direcția superioară a manevrelor; apoĭ aŭ părăsit castelul Esterhazy, fiind foarte mult aclamațĭ.

Impăratul Franz Joseph și Wilhelm aŭ conferit numeroase dicorațeunĭ.

*

Impăratul Franz Joseph și împăratul Wilhelm aŭ plecat după amiazĭ fie-care cu un tren special în mijlocul aclamațiunilor entuziaste ale mulțimeĭ.— S'aŭ dus la vînătoare la Mohacĭ, unde se fac preparative marĭ pentru o recepțiune solemnă.

Impărațiĭ vor sosi la Mohacĭ la 2 ore și jum. de dimineață.

Adunarea națională greacă

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Londra, 3 Septembrie. — Corespondentul ziaruluĭ „Daily-News" la Atena pretinde că poate să asigure că regele George are de gînd, îndată după semnarea păciĭ, să adreseze un manifest poporuluĭ elen cerînd convocarea uneĭ adunărĭ naționale spre a examina mijloacele pentru remediarea situațiuneĭ dificile a țăreĭ.

Știrĭ telegrafice

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Odesa, 3 Septembrie. — Misiunea abisiniană, care merge la Petersburg sub conducerea conteluĭ Leontieff, a sosit erĭ. Ea duce darurĭ de la Menelik pentru țarul și țarina văduva.

Tanger, 3 Septembrie. — Incrucișătorul italian „Lombardia" a sosit de dimineață ca să ia instrucțiunĭ de la legațiunea Italieĭ în privința actuluĭ de piraterie comis contra vaporuluĭ „Fiducia"; apoĭ va pleca din noŭ pe coasta Riff.

Paris, 3 Septembrie.— Regele Siamuluĭ a vizitat manufactura din Sèvres și Versailles.

Simla, 3 Septembrie. — Englezii aŭ reluat portul Samana, situat în munțĭ și ocupat în ultimele zile de inamic; afară de asta aŭ maĭ gonit pe inamicĭ din forturile Lockhart și Gulistan.

Viena, 3 Septembrie. — Reprezentantul austro-ungar în consiliul de administrație al datorieĭ publice otomane, cavalerul Princig de Herwald, a murit pe neașteptate.

Ultime informațiunĭ

Linia Prutuluĭ

Cedărĭ de teritoriĭ.— Avizul comisieĭ de inginerĭ. — Țăraniĭ.— Nevoia uneĭ constituante.

Incă în luna Iunie, ministerul lucrărilor publice a numit o comisiune de inginerĭ pentru ca să studieze malul Prutuluĭ și să avizeze la mijloacele ce trebuesc luate pentru ca granițele Romînieĭ despre Rusia să fie apărate în contra inundațiilor Prutuluĭ.

*

Comisiunea, în frunte cu D. inginer I. P. Cantacuzin, a studiat chestiunea și a remis erĭ ministruluĭ lucrărilor publice un raport amănunțit.

După D. Cantacuzin, întreaga parte Măcășeștĭ de pe malul drept al Prutuluĭ este imposibilă de apărat și orĭ-ce măsurĭ s'ar lua ea va fi vecinic inundată și va trece neapărat în partea Rusieĭ.

*

Comisiunea propune dar ca singur mijloc pentru tranșarea acesteĭ chestiunĭ ca statul romîn să cedeze această parte Rusieĭ care să cedeze în schimb o altă parte ce cade drept în granițele romîneștĭ.

*

Toțĭ țăraniĭ din Măcășeștĭ sînt de acord cu opinia comisiuneĭ de inginerĭ și aŭ declarat că îndată ce pămînturile lor vor fi cedate Rusieĭ eĭ vor trece în partea cea-l'altă, pe care Rusia o va ceda Romînieĭ.

D. ministru al lucrărilor publice va supune chestia consiliuluĭ de miniștri cînd se vor începe tratativele cu guvernul rus pentru acest schimb de teritoriŭ.

Cum însă un ast-fel de schimb are nevoie de aprobarea constituante, chestiunea va maĭ fi amînată.

Congresul studenților

Astă-seară, cu trenul de 11, 270 de studențĭ universitarĭ pleacă la T.-Jiŭ pentru a lua parte la al 18-lea congres studențesc, care se va deschide mîine în acel oraș.

Studenții vor ajunge la T. Jiŭ mîine, Vinerĭ, la orele 12 p. m.

D. Sihleanu, secretarul general al ministeruluĭ de instrucțiune, a pus încă de erĭ la dispoziția comitetuluĭ asociațieĭ generale a studenților 270 de bilete de clasa II pentru dus și întors.

La Slatina și Craiova studenților li se vor face primirĭ de cetățenĭ.

Adevĕrul va fi reprezentat la congresul studențesc prin redactorul nostru Vespasian I. Pella.

D. Balotescu, proprietar în Capitală, a cîștigat erĭ la o loterie din Hamburg suma de treĭ-zecĭ de miĭ leĭ.

D. Balotescu juca un sfert de bilet al lotarieĭ de Hamburg și, cum numărul biletuluĭ a cîștigat lotul principal de o sută două-zecĭ de miĭ de francĭ, partea D-luĭ Balotescu revine la 30 de miĭ.

D. Balotescu posedă o avere de maĭ multe sute de miĭ de leĭ.

Din cauză că procesele s'aŭ înmulțit într'un mod simțitor, secțiile tribunaluluĭ de Ilfov sînt atît de încărcate de afacerĭ, în cît procesele se amînă mereŭ.

Ministrul de justiție a hotărît dar crearea uneĭ nouĭ secțiunĭ la tribunalul Ilfov și să adauge cîte un judecător la secția a II-a și a III-a carĭ n'aŭ pentru moment de cît cîte un singur judecător, afară de președintele secțieĭ.

In acelașĭ timp D. Djuvara prepară un proect de lege prin care se va modifica dispozițiunea legeĭ că recursurile ce se judecă azĭ de tribunal cu treĭ magistrațĭ să se poată judeca acuma cu doĭ.

Erĭ aŭ început examenele de admitere în școala de ofițerĭ din Capitală.

Comisiunea de examen este prezidată de D. locot.-colonel Aslan.

Pentru 40 de locurĭ vacante sînt 80 de candidațĭ.

Din cauza îmbulzeleĭ de materie, foița „Copiiĭ părăsițĭ" n'are loc în numărul de azĭ.

D. Hamangiu, procuror pe lîngă parchetul de Ilfov, s'a întors din congediŭ și-șĭ va relua mîine ocupațiunile.

Erĭ D. Charrin, profesor la facultatea de medicină din Paris, a plecat din Capitală, spre a vizita maĭ multe instituțiunĭ medicale din diferite localitățĭ din țară.

D. Ionel Brătianu, ministrul lucrărilor publice, a sosit azĭ în Capitală, venind din Sinaia.

Azĭ a sosit în Capitală D. Gh. Mîrzescu, fost ministru de culte.

Consiliul comunal din Iașĭ, convocat în sesiune extra-ordinară, se știe că va discuta' între altele și chestia iluminăreĭ cu electricitate a orașuluĭ.

Erĭ a și sosit la Iașĭ D. Litarschek, director și reprezentantul pentru Romînia al societățeĭ „Allgemeine Electricitäts Gesellschaft", pentru a lua parte la licitație în caz de aprobare a proectuluĭ de către consiliul comunal.

Azĭ dimineață, la orele 6,45, trenul 123, care pleca pentru Constanța, a deraiat maĭ sus de stația B. M. Mașina s'a răsturnat și două vagoane de bagaje aŭ sărit de pe liniĭ.

Din fericire, nu s'a întîmplat nicĭ un accident de persoane.

Deraiarea a provenit din ruperea unuĭ bandaj de la o roată a locomotiveĭ.

Zilele acestea vor începe la corpul de armată examenele căpitanilor candidațĭ la gradul de maior.

Comisiunea va fi prezidată de D. general de divizie Iarca, comandantul corpuluĭ al IV-lea de armată.

Erĭ D. Djuvara, ministru, de justiție, însoțit de D. Dianu, directorul general al închisorilor, după ce a vizitat penitenciarul de la Văcăreștĭ, a vizitat Morga, care, după cum se știe, depinde de acel minister.

D. Djuvara, după ce a felicitat pe D. dr. Minovicĭ pentru buna organizare și modul cum este diriguit acest institut, a exprimat dorința de a vedea centralizate la acest institut toate lucrările chimico-legale din țară și în acelașĭ timp de a se zidi o capelă unde să se poată oficia un serviciŭ religios înainte de ridicarea cadavrelor din Morgă.

Procesul D-luĭ G. Robescu, care, după cum am anunțat, era să se judece ierĭ la Curtea de apel din Galațĭ, s'a amînat pe motiv că actele și dosarele sînt la D. procuror general Bastaki, care fiind bolnav, n'a putut să se pregătească.

D. avocat Cernea, din partea D-luĭ Robescu, s'a opus la această amînare, cerînd ca un alt D. procuror-general să țină locul D-luĭ Bastaki.

Cererea D-luĭ Cornea a fost însă respinsă și procesul amînat pentru ziua de 27 Octombrie.

Comisiunea de bacalaureat din Iașĭ pentru sesiunea de Septembrie se compune din D-niĭ Poni, președinte, Densușianu, Ralet, Găvănescu, Teohari Antonescu, Cozmovicĭ și Octav Erbiceanu, membri.

Maĭ multe ziare din Capitală adresesîndu-se ministeruluĭ domeniilor pentru ca să li se acorde bilete de liber parcurs la Constanța cu ocazia expozițieĭ și alergărilor de caĭ, D. Stolojan a refuzat să dea ast-fel de bilete, trimițînd pe ziariștĭ la ministerul lucrărilor publice.

...Și cu toate astea ministerul de domeniĭ a.... invitat presa!

Politicos, conu Nastase!

Zilele acestea se va întruni consiliul general al noueĭ Băncĭ Generale spre a stabili ultimele dispozițiunĭ pentru începerea funcționăreĭ acesteĭ instituțiunĭ.

Azĭ, cu acceleratul din Moldova, aŭ sosit în Capitală 50 studențĭ din Iașĭ, de unde diseară vor pleca, împreună cu studenții din Bucureștĭ, spre Tîrgu-Jiŭ.

Noua atitudine a Serbieĭ

Manevrele de la Totis. — Lipsa regeluĭ Serbieĭ.— Preponderanța Rusieĭ.

Cetitoriĭ își vor aminti că acum cîte-va lunĭ toate ziarele oficiale și oficioase austro-ungare aŭ anunțat că la manevrele de la Totis vor participa, afară de împăratul Wilhelm II și regele Saxonieĭ, al Serbieĭ și al Romînieĭ.

După manevrele germane de la Homburg, ziarele austriace aŭ anunțat că regele Saxonieĭ fiind prea obosit, nu va maĭ veni la Totis. Asupra cauzeĭ ne participăreĭ regeluĭ Serbieĭ, gazetele companieĭ Badeni-Banffy-Goluchowski nu suflă însă nimic.

*

Lucrul e destul de bătător la ochĭ, și am căutat să aflăm din cercurile diplomatice și politice, cam care să fie cauza că în ultimul moment s'aŭ revocat dispozițiunile după carĭ la Totis avea să se facă o întîlnire a marilor șefi aĭ tripliceĭ, cu monarchiĭ micilor state înfeodate politiceĭ acesteia.

Am putut afla următoarele interesante amănunte cu privire la neparticiparea regeluĭ Serbieĭ, pe carĭ ne grăbim a le comunica cetitorilor.

*

In Serbia, ca și în toate țările slave, Rusia are o mulțime de partizanĭ. Aceștia sînt într'o continuă agitațiune pentru a asigura mareluĭ imperiŭ moscovit preponderanța în politica internă și externă a țărilor respective. Asupra partiduluĭ rusofililor din Serbia, triumfaseră însă pentru moment partizaniĭ tripliceĭ. Faptul că Rusia oprea pe Sîrbĭ de la orĭ-ce acțiune în timpul războiuluĭ greco-turc, făcuse ca agitațiunile rusofile să piardă din eficacitatea lor. Dar ultimele concesiunĭ obținute de Serbia în cestiunea macedoniană, cu ajutorul Rusieĭ, precum și multele munițiunĭ pe carĭ țarul le-a trimes guvernuluĭ sîrbesc, aŭ dat iarășĭ avînt mișcăreĭ rusofile și panslaviste, așa că relațiunile între Belgrad și Viena s'aŭ cam răcit, iar regele Alexandru, maĭ de voie maĭ de nevoie, a trebuit să devie indispus și să nu participe la manevrele de la Totis.

W.

Comisia permanentă a Camereĭ de comerț s'a întrunit erĭ spre a stabili programul lucrărilor, carĭ trebue discutate în sesiunea viitoare a aceleĭ Camere.

Sîmbătă se va întruni iarășĭ, avînd a tranșa încă cîte-va cestiunĭ.

La azilul Elena Doamna, secția primară și profesională, cursurile anuluĭ școlar 1897—98 vor începe în ziua de 8 Septembrie, iar corigențele se vor ține în zilele de 9 și 10 Septembrie.

Din Belgrad ni se anunță că ministerul a mobilizat toate rezervele, carĭ vor face zece zile exercițiĭ de campanie.

Transferarea D-luĭ d'Aubigny

Agenția Romînă ne transmite următoarea telegramă:

Paris, 4 Septemb.—După „Temps", contele d'Aubigny, ministrul Franțeĭ la Bucureștĭ, va fi transferat în aceeașĭ calitate la Münich. D. d'Aubigny va fi înlocuit prin D. Henry, prefectul departamentuluĭ Alpiĭ-maritimĭ (Niza)

A se citi în pagina VI-a foița „Destăinuirile unuĭ polițist".

ULTIMA ORĂ

Procesul victimelor polițieĭ

Orele 2 p. m.

Procesul victimelor polițieĭ din 16 Noembrie anul trecut care trebuia să se judece azĭ la secția II-a a Tribunaluluĭ Ilfov, se va amîna probabil din cauza că apărarea va cere citarea maĭ multor martorĭ în frunte cu vestitul Silagy.

Apărarea este reprezentată prin D. avocat Gogu Florian

ECOURĬ

● **Satira No. 14,** care a apărut azĭ conține o materie foarte aleasă. La acest număr al **Satireĭ** aŭ colaborat 14 dintre ceĭ d'întîĭ scriitorĭ satiricĭ de la noĭ. *Critică, Literatură, Politică, Teatru, Cronică, Astronomie, Medicina, Din ale poporuluĭ, Reportagiŭ, Edilitate, Realiste,* etc. sînt numaĭ rubricĭ pline de viață și veselie.

● Reproducem după ziarul „Timpul" următoarea dare de seamă asupra pensionuluĭ *D-neĭ Eniu Bălteanu*:

Cu ocazia examenelor de finele anuluĭ școlar, am vizitat maĭ multe școale și la unele am azistat la maĭ multe examene.

Una din școalele ce ne-a atras maĭ mult atenția este pensionul D-neĭ Eniŭ Bălteanu. Instalat într'un local vast, compus din maĭ multe edificiĭ, avînd curțĭ și grădinĭ spațioase, situat în cartierul cel maĭ înalt și sănătos, dirijat cu tact și prudență, acest institut ne-a interesat sub toate raporturile.

Ast-fel, în ziua de 25 Maiŭ, zi destinată examenuluĭ de muzică și pictură, de limba engleză, piano, desemn și lucru manual, am fost fascinat, încîntat. Intr'o sală specială era examenul de desemn și pictură, în alta ex. de piano al elevelor micĭ, alăturĭ al elevelor mijlociĭ și într'un salon elevele cele maĭ înaintate executaŭ diferite bucățĭ din mariĭ compozitorĭ la maĭ multe piane, urmate alternativ cînd de corul elevelor, cînd de cîte o singură elevă care cînta *solo.*

Intr'o sală laterală se afla expoziția lucrărilor făcute de eleve: tablourĭ de pictură în uleiŭ, desemnurĭ, sașeurĭ de toată frumusețea, perine, pelote, cuverturĭ, plăpomĭ de mătase și de lînă brodate admirabil, taburele, brodărie albă, canavale, batiste, cămășĭ bărbăteștĭ de mătase și de pînză romînească, în fine o mare cantitate de felurite lucrărĭ necesare familieĭ.

In luna Iulie, am azistat la examenele maĭ multor studiĭ serioase, din cele șapte clase liceale, precum greaca, franceza, geografia, matematica, istoria, filozofie, economia politică, etc.

Deși fetele de felul lor sînt timide, maĭ ales fața cu persoane străine, dar elevele acestuĭ pension răspundeaŭ precis și cu curaj, făceaŭ hărțĭ pe tablă cu mare dexteritate, citeaŭ, traduceaŭ și conjugaŭ în limbile străine cu cea maĭ mare înlesnire, vorbeaŭ franțuzește ca în limba lor natală, rezolvaŭ problemele cele maĭ grele cu o facilitate uimitoare, iar la filozofie și economie politică răspundeaŭ și discutaŭ ca persoane mature, așa că delegatul ministerial nu le-a putut da note maĭ micĭ de opt, căcĭ aceste rezultate minunate se produceaŭ în fața delegaților ministerialĭ carĭ le examinaŭ și le puneaŭ notele în cataloage.

O asemenea școală merită încurajarea publiculuĭ. 184—1.

◆ Domnul doctor Velescu s'a întors din străinătate și șĭ-a reluat orele de consultație obicĭnuite în locuința sa din strada Regală 10.

Cu ocaziunea aflăreĭ D-sale în străinătate, Domnul dr. Velescu a studiat ultimele inovațiunĭ în știința dentisticieĭ și a adus cu sine aparate electrice pentru facerea tuturor operațiunilor prin electricitate, ceea ce evită durerile în timpul operațiunilor.

183—1

● A apărut *„Calea Ferată"* no. 26, cu următorul sumar:

Mișcarea funcționarilor c. f. din Romînia.—Codul expeditoruluĭ și al destinataruluĭ indicînd orele de serviciŭ la magaziile c. f. precum și sărbătorile.—Jurisprudența: încărcarea efectuată sub îngrijirea căleĭ ferate prin o a treia persoană.—*Salariile cantonierilor. Picheriĭ c. f. r.—Navigație:* Canalul dintre Baltica și Marea neagră.—Flota comercială romînă.—*Memoriul funcționarilor c. f. r.* (urmare).—*Intrarea Danemarceĭ în convențiunea de la Berna.—Calea ferată pe Jungfrau.—Protejarea conductorilor în contra cădereĭ din tren.—Statistica accidentelor în Spania.—Tarife. — Buletinul personaluluĭ. — Accidente.—Licitațiĭ, etc. etc.*

● Eminentul practician, D. d-r. Ioan G. Radovicĭ, s'a reîntors în Capitală și șĭ-a reluat ocupațiunile la Policlinică cît și consultațiunile la domiciliŭ.

D. d-r. Radovicĭ a participat foarte activ la lucrările congresuluĭ internațional de medicină din Moscova.

◆ Duminecă, 7 Septembrie, hipnotizatorul V. S. P. Kalhas va da o interesantă reprezentație, făcînd diferite experiențe din domeniul hipnotizmuluĭ și al alchimieĭ.

OFICIALE

„Monitorul oficial" de azĭ publică următoarele confirmărĭ, transferărĭ și numirĭ în funcțiune:

* D. Contantin Bălăcescu a fost confirmat în funțiunea de primar al orașuluĭ Roșiorĭ-de-Vede, în locul D-luĭ M. Mănciulescu, revocat.

* D. Lazăr Petrescu a fost confirmat în funcțiunea de primar al orașuluĭ Tîrgoviște, în locul D-luĭ I. I. Stematiu, demisionat.

* D. Hristodor Bădulescu a fost confirmat în funcțiunea de primar al orașuluĭ Mangalia.

* D. Grigore Leoveanu, actual subprefect al plășeĭ Amaradia-Ocolu, este transferat în aceeașĭ calitate la plasa Jiul-de-Sus-Dumbrava, în locul vacant.

* D. I. S. Veleanu, actual sub-prefect al plășeĭ Balta, este transferat în aceeașĭ calitate la plasa Amaradia-Ocolu, în locul D-luĭ Grigore Leoveanu, transferat.

* D. Nicolae R. Sgărdescu a fost confirmat ca membru în comisiunea interimară a comuneĭ rurale Goleștĭ, din județul Muscel, în locul D-luĭ Nicolae Ștefan Ceaușescu.

* D. Iancu Petrescu este numit în funcțiunea de jutor de sub-prefect la plasa Răcăciunĭ, județul Putna, în locul D-luĭ G. Duca, transferat.

* D. Ion Drinceanu este numit în funcțiunea de ajutor de sub-prefect la plasa Blahnița-Cîmpu, județul Mehedințĭ, în locul D-luĭ Ion Chițulescu, demisionat.

* D. Dumitru Stănculescu, actual comisar polițienesc în orașul Constanța, este numit în funcțiunea de polițaiŭ al urbeĭ Zimnicea, județul Teleorman, în locul D-luĭ Ștefan Nițulescu, care rămîne a fi chemat în altă funcțiune.

* D. Petre Nițulescu este numit în funcțiunea de polițaiŭ al urbeĭ Roșiorĭ-de-Vede, județul Teleorman, în locul D-luĭ Andreĭ Deșiu.

* D. Vasile Gh. Popa este numit în funcțiunea de cap al polițieĭ urbeĭ Mahmudia, județul Tulcea, în locul D-luĭ Ion Ciolan, trecut în altă funcțiune.

* D. State Gheorghiu este numit în funțiunea de cap al polițieĭ urbeĭ Babadag, județul Tulcea în locul D-luĭ N. Constantinescu, demisionat.

* D. Gheorghe Ionescu, bacalaureat, este numit în funcțiunea de cap de biuroŭ în cancelaria prefectureĭ județuluĭ Tulcea, în locul D-luĭ C. St. Dumitrescu, demisionat.

* D. N. Ionescu este numit în funcțiunea de sub-comisar clasa I pe lîngă prefectura polițieĭ Capitaleĭ, în locul D-luĭ G. Rădulescu, demisionat.

* D. Hugo Mihail Hahn este numit în postul vacant de secretar al serviciuluĭ sanitar al orașuluĭ Iașĭ.

* D. inginer-stagiar Jurgea Ioan G., ocupînd postul de ajutor al administratoruluĭ dokurilor și intrepozitelor din Galațĭ, este numit în postul de inginer-azistent la serviciul central al podurilor și dokurilor din administrația căilor ferate.

* D. N. D. Stamatescu, bacalaureat, este numit în funcțiunea de copist la serviciul administrativ din cancelaria direcțiuneĭ generale a serviciuluĭ sanitar, în locul D-luĭ I. Chiropolu, demisionat.

Tîrgul cerealelor

Din țară

Brăila, 3 Septembrie.

Cereale vîndute:

Grîŭ: 35.000 hectolitri; 49½—55 libr.; 9—11.25 preț.

Porumb: 19.000 hect.; 60—61 libr.; 6.17½—8 preț.

Orz: 24,000 hectolitri; libre 40—47½; 7.30—9.10 preț.

Meiŭ: 4,000 hectolitri; 7.70 preț.

Ovăz: 3 vagoane; 9 preț.

Cereale sosite:

Grîŭ: 7,600 hectolitri. Porumb: 58,000 hectolitri. Secară: 2,020 hectolitri.

Marmorosch, Blank & Comp.

Din străinătate

— prin fir telegrafic —

3 Septembrie.

New-York: Grîŭ: prompt ⅝ scădere: termin ⅝ scădere.

Porumb: ⅜ scădere.

Londra: liniștit.

Anvers: liniștit.

Paris: Grîŭ: prompt 15 centime urcare; termin 20 centime urcare.

Budapesta:		Redeschiderea	Inchiderea
Grîŭ de toamnă	fl.	12.06	
„ „ prim.	„	12.—	
Ovăz de toamnă	„	5.89	
Ovăz de prim.	„	6.28	
Porumb	„	5.67	

Viena:		Redeschiderea	Inchiderea
Grîŭ de prim.	fl.	11.93	11.92
„ „ toamnă	„	11.90	11.89
Ovăz de prim.	„	6.65	6.62
„ „ t.	„	6.30	6.32
Secară de prim.	„	8.93	8.90
„ „ t.	„	8.60	8.60
Por. Maĭ, Iunie	„	5.90	5.88
„ Sept. Oct.:	„	5.22	5.21

DEPLASARI

3 SEPTEMBRIE

Hotel Continental: Fotiu, advocat, Brăila. V Vlădoianu, prop., T.-Frumos. Acherman, voiajor, Anvers. Enfiezioglu, comer., Dresden. Antoniu, inginer, Iașĭ.

Hotel Boulevard: Maria Costescu, prop., Iașĭ. Bernhein, prof., Nancy. General Sallincu, militar, Tecucĭ. D. Milas, prop., Brăila.

Hotel Capșa: I. Buzdugan, deputat, Botoșanĭ.

Hotel Frascati: Ferrero, antreprenor, Brăila. Michel Andi, voiajor, Begroth. C-tin Mano, prop., Athena. Lagess, voiajor, Paris. Calaparede, medic, Geneva.

Hotel English: D. Micescu, senator, Piteștĭ. Andronescu, advocat, T.-Veste.

Hotel de Franța: Căpitan Vasilescu, militar Tulcea. Adolf Abels prop., Ștefăneștĭ. Engel F. comers., T.-Vesteĭ. Hohu Hingo, comers., Craiova. Wermorel, medic, Paris. Briotit, privat, Paris.

Hotel Regal: A. Iliescu, deputat, Slatina. Vasilicĭ, prof., Buzău. Locot. Ulic, militar, Urzicenĭ. Delugașĭ, comers., Slatina. I. Ionescu, prof., Ploeștĭ.

Hotel Union: Teodor Bastianu, comers., Filipeștĭ. Negreanu. prop., T.-Măgurele. Carteanu, inspector, T.-Jiu. Stoinescu, prefect, Călărașĭ.

Hotel Central: Zovos N., moșier, Oltenița. Cîmpeanu M., moșier, T.-Vesteĭ. Cosmescu, moșier, Oltenița. Caramitru G., moșier, Săruleștĭ. Caramitru S., moșier, Săruleștĭ. Gheorghiu Paul, moșier, Săruleștĭ. Logardi Al., moșier, Constanța. Matache I., moșier, Bolintinu. Papagheorghiu, moșier, Slatina. Rădulescu, moșier, Giurgiŭ. S amelato, moșier, Oltenița. Stelian, jude, Balș. D-na Meris Eili, Craiova. Haralampidis, comers., Corabia. Holinek E., comers., T.-Ocna.

Hotel Bristol: Profet, administrator, Bacău. Niculae Sandu, prop., T.-Ocna. Hassan, bancher, Rusciuk. Carl Lebert, inginer, Ludigshaffen. Margulier, comers, Sinaia. Wilhelm Storandt, voiajor, B.-Pesta. Iulius Fritsch, voiajor, Viena. Jan du-Nony, voiajor, Paris.

Hotel Colaro: F. Popescu, prop., Giurgiu. Buga. prop., Giurgiŭ. Rădulescu, advocat, Piteștĭ. T. Valen y, prop., Buzău. Levy, comers., Constanța.

Hotel Metropol: T. Galerin, inspector, Bacău. C ristescu, prop., Cerna-Vodă. Giosani Mina, inginer, Ploeștĭ. S. Mureșeanu, prof., Iașĭ. Locot. Ștefănescu, militar, Lehliu.

Hotel Imperial: Alexandrescu, comers., Piteștĭ. D-ra Maria Stanger, chanteză, Giurgiu. Steuerescu, prop, Craiova. Iliescu, comers., Iașĭ.

Hotel Dacia: A. Caracoscof, comers., Brăila. D-na Paraschiva Costa, comers, Ghergani. Tache C-tinescu, comers., Craiova. D. Marinescu, comers., Galațĭ. Sabitaĭ Iosef, comers., Rusciuk. Căpitan Georgescu, militar, Craiova.

Hotel Universal: Petrică Dănescu, prop., Teleorman. Nae Maltezeanu, comers., Călărașĭ. Mihăescu, preot, T.-Vesteĭ. Urdăreanu, comers., Ploeștĭ. Rădulescu comers., Goeștĭ.

Hotel Gabrovenĭ: Nichiforescu, student, Brăila. T. Albulescu, comers., Buzău. T. Maro[illegible]anu. arendaș, Vortej. Costică Costache, arendaș, Drăgășanĭ. Grigore Otelișeanu, arendaș, R.-Vîlcea. M. Cesar, inginer, Argeș.

Hotel Victoria: D. Babicescu, preot, Balș. Alecu Georgescu, prop., Ceptura.

Licitațiunĭ

* Dir. gen. a închisorilor, la 3 Octombrie, ora 4 p. m. lic. publ. pentru aprovizionarea închisoareĭ Văcăreștĭ cu furajul necesar cailor pe timp de un an.

* Epitrop. S-tu Spiridon, la 2 Octombrie ora 2 p. m. în camera epitropieĭ pentru rearendarea moșieĭ Crăiniceni, jud. Dorohoĭ.

* Direcț. gen. a teatr, la 15 Septembrie închirierea vestiaruluĭ Teatrului Național.

* La minist. de războ. pentru furn. de 150 000 rațiĭ conserve. Se primesc numaĭ oferte de la fabricĭ din țară.

* La 15 și 29 Sept. reg. 12 artilerie

* La 15 Sept. la min. lucr. publ. și la pref. Iașĭ reparația maĭ multor cantoane de pe șoseaua Mihăilenĭ-Botoșanĭ. Hărlăŭ. Idem, idem pe șoselele Iașĭ-Blaga, Iașĭ-Țuțora, Iașĭ-Bavluiu și Iașĭ-Sculenĭ.

* La 23 Sept. la min. lucr. publ. și pref. Buzăŭ construcțiunea unuĭ dig și a 5 spargheturĭ la podurile de fier pe [illegible] Buzăŭ și Oreava.

* Dir. mon. și fabr. de timbre, la 15 Octombrie, orele 3 p. m., se vor vinde maĭ multe mașinĭ, aparate și unelte.

* La bursa portuluĭ Brăila, la 2 Sept. maĭ multe cereale de-ale arendașuluĭ moșieĭ statuluĭ domeniul Brăila.

Bacăŭ vînzarea maĭ multor obiecte și efecte scoase din uz.

* Reg. 3 călărașĭ-Cotrocenĭ, la 15 Sept. zarzavaturĭ. Reg. 8 călărașĭ-Roman, diferite efecte la 17 Sept. Reg. Tulcea No. 33 aprovizionarea cărneĭ la 27 Septembrie.

* Manutanța milit. Craiova, la 15 Septembrie furnizare a 990,000 kilograme făină.

* Măcelăria arm. corp IV la Iașĭ, la 16 Septembrie toate pĭeile sărate pe timp de un an.

* Spitalul milit. Roman, la 25 Sept. carnea necesară spit.

* Prefect. Neamț, la 30 Septembrie ora 10 dim. revînzarea moșieĭ Zăneștĭ, județul Neamțu.

* La ministerul domen., la pref. și la diferite com. rurale se va ține la 6 și la 10 Oct. lic. pentru închirierea maĭ multor bunurĭ micĭ specificate în „Monitorul Oficial" cu data de 3 Septembrie.

MODE

Toaletă de yacht

Foarte recomandabilă pentru Doamnele și Domnișoarele cărora le place să se plimbe cu barca, luntrea, yachtul, etc. Rochie din postav cenușiu brodat cu ancore. Bluză în șeviot alb brodat cu o ancoră pe mînecă. Cravată: regată, pălărie: canotier.

Laura.

Noutățĭ literare și științifice

Astăzĭ am primit în sala noastră următoarele noutățĭ literare și științifice:

G. R. Motru, **F. W. Nietzsche** viața și filozofia sa. Leĭ 2.50.

Sidney et Beatrice Webb, Histoire du Trade Unionisme. Leĭ 10.

I. I. Jusserand, Histoire littéraire du peuple Anglais, des origines à la renaissance. Leĭ 7.50.

Ch, Antoine, Cours d'économie sociale. Leĭ 9.

Victor Basch, Essai critique sur l'esthétique de Kant. Leĭ 10.

Giddigs, Principes de Sociologie. Leĭ 8.

Th. Ribot, L'évolution des idées générales. Leĭ 5.

I Novicov, Conscience et volonté sociales. Leĭ 8.

Emile Durkheim, Le suicide. Etude de sociologie. Leĭ 7.50.

Charles Andler, Le origines du Socialisme d'état eu Allemagne. Leĭ 7.

Albert Métin, Le socialisme en Angleterre. Leĭ 3.50.

Fr. S. Nitti, La population et le systéme social. Leĭ. 7..

Sigismond Balicki, L'état comme organisation coercitive de la Société politique. Leĭ 6.

Alfred Rambaud, L'anneau de César, 2 volume ilustrate. L. 6.

Pentru gospodine

Intrebuințarea apeĭ.—Să nu bețĭ niciĭ odată apă care a stat peste noapte în casă, căcĭ ea a pĭerdut aerațiunea și a absorbit mulțĭ microbĭ. Dacă voițĭ să păstrațĭ apa bine acoperițĭ-o cu o bucată de pînză așa în cît să nu fie ermetic astupată. Neglijînd această prescripție apa nu e sănătoasă.

Gastr.

Pentru bustul luĭ Gr. Alexandrescu

Lista 303 încred. D. Gr. Capșa Buc.: Gr Capșa 15 leĭ.— Lista 448 încred. D. A. Cantacuzino: N. N. leĭ 2; D-na M. C. leĭ 10; A. Z. leĭ 10.— Lista 101 încred. D. maĭor Mustață: Grumaz 1; Popescu 1; Botez 1 Mateescu 50 banĭ; lt. Florescu 1; D. Bibescu; 1 C. Vasilescu 1; C. Diamandescu 1; V. Dancovicĭ 1.— Lista 343 încred. D. E. Măcărescu: E. Măcărescu 5; Goluceanu 3; Al. Iacobescu 1; I. C. Margarites 1; Bobeica 1; Toncoviceanu 1; Al. Mărgăritescu 1; Ionescu 1; Marie maĭor Năumescu 3; C. Constantinescu 1; M. Enescu 1; D. Lascar 1; Polichroniadé 2; Florian 1; Alter Maier 1; ... 50 banĭ; S. Prager 2.

S. Gheorghiu (Smara)

Starea civilă

— Declarațiĭ de căsătorie —

Constantin C. Lupescu, cu D-ra Marița Marghioala Ion; Marcu Libe Ofner, cu D-șoara Devora Iosif; Ștefan L. Băltăcescu, cu D-șoara Maria Petre Șeinescu; Jaques Wertheimer, cu D-șoara Sophie Schlesinger; Sub-locotenent Ștefan Ionescu, cu D-ra Maria Popescu; Ernest Leon Cheriemonte, cu D-ra Maria Iohana Luisa Müller; Samuel S. Orban, cu D-șoara Ana Gheorghe Caracioni; Gheorghe Alexandru Stoian, cu D-șoara Elena Dumitru Boteanu; Haim Marcu, cu D-șoara Sara Goldenberg; Theodor Georgescu, cu D-șoara Maria Dumitru; Spiridon Ion, cu D-șoara Bucura Constantin Ion; Locotenent Ilie Mihăescu, cu D-șoara Eufrosina Stănică; Constantin Pavel Mironescu, cu D-șoara Marița Anton Tmasi.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUĬ"

No. 2934

Acest bon detașat și expediat Administrațieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ și este valabil pînă la 9 Septembrie inclusiv.

INȘTIINȚARE

In urma încuviințăreĭ D-luĭ președinte aĭ tribunalaluĭ Ilfov secția II-a civilo-corecțională cu adresa No. 11125 și conform jurnaluluĭ încheiat tot de acel tribunal sub No. 2773 și 2781 din 1897 se aduce la cunoștința generală că în ziua de **2 Septembrie 1897** orele 11 dim. se va ține licitație în pretoriul tribunalaluĭ Ilfov pentru darea spre tăere a păduriĭ de pe moșia **Crevedia-Mare** ce aparține de comuna Crevedia-Mare din *județul Vlașca, plasa Neajlov-Clavacioc* averea moștenitorilor defunctuluĭ C. Adam.

Pădurea se compune din 2 trupurĭ și se dă spre tăere afară de zăvoae și pădurea de anin.

Condițiunile se pot vedea în regulamentul pentru exploatarea pădurilor pe periodul cu începere de la 1 Septembrie 1896, publicat în Monitorul oficial No. 80 din 11 Iulie 1896, Art. No. 2. 3. 4. 6. 7. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 22 23. 24. 43. 46. 47.

Condițiunele de arendare se pot vedea la D. Gheorghe Ioanițescu, calea Grivițeĭ No. 101. 1534—12

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 150 —

GORON

Destăinuirile unuĭ polițist

IV. Poliția viitoruluĭ

IV

Poliția și anarhiștiĭ

Timp de cîte va minute revolverele jucară din toate părțile.

Poliția învinse.

Ingrijirăm de răniți, lucru ce nu făcuseră ceĭ din Levallois.

Luarăm cu noĭ în Paris pe Leveille, Dardare și Decamps, treĭ nume necunoscute atuncĭ, dar de atuncĭ încoace s'a vorbit mult de ele prin ziare.

Decamps era în trăsura mea.

In fața judecătoruluĭ nu'șĭ spusese numele adevărat.

Observasem că, pe cînd îl întreba judecătorul, el ținea capul mereŭ plecat.

Luĭ i se părea ciudat că îl îngrijeam fiind rănit.

Ișĭ făcuse cu totul altă ideĭe de poliție.

Pe drum îmĭ spuse cum îl chiamă și îmĭ spuse și de ce sta mereŭ cu capul plecat în fața judecătoruluĭ.

Nu vrea să'l recunoască.

— Sînt cîte-va lunĭ de cînd am avut încurcăturĭ cu poliția și cu justiția, — îmĭ spuse, — m'am găsit amestecat într'o daraveră anarhistă, și tocmaĭ îmĭ a luat interogatoriul domnuluĭ Couturier.

L'am făcut să înțeleagă că dacă fusese bătut, pricina era că dînsul lovise maĭ întîĭ și că dovada cea maĭ bună era numărul agenților răniți greŭ.

Trebuie să spun că n'am izbutit să'l conving, fiind-că îmĭ a afirmat cu strășnicie că și el și camaraziĭ luĭ avuseseră intențiunea să facă o manifestare cu totul nevinovată.

Cu toate acestea, fiind-că părea a fi oare-cum de bună credință, recunoscu că și tovarășiĭ luĭ și el, maĭ înainte de a se duce la Levallois, luaseră revolverele *pentru împrejurare.*

Ceea ce dovedește că, în toate hărțuelile de felul acesta, este foarte anevoĭe a stabili partea de răspundere a fie-căruĭa.

A doua zi, m'am dus împreună cu prefectul să vizităm pe agențiĭ de la Levallois carĭ fuseseră răniți și dintre carĭ unul, cu deosebire era maĭ răŭ.

D. Lozé știa să aducă soldaților credincioșĭ și devotațĭ lovițĭ în îndeplinirea datoriilor răsplata pe care o meritaŭ.

Agentul rănit maĭ greŭ nu locuĭa în Levallois; ședea într'un cartier din Paris din apropierea fortificațiilor.

Prefectul, care știa să aĭbă delicatețea să asocieze pe magistrațiĭ săĭ la toate vizitele oficiale pe carĭ le făcea în condițiunĭ analoage, ca să'ĭ facă cu chipul acesta să'șĭ păstreze toată influența asupra administraților săĭ, voi să ĭa cu dînsul și pe comisarul cartieruluĭ.

Era aproape nouă ceasurĭ și jumătate, cînd am ajuns la comisariat, unde furăm primițĭ de un funcționar cam răstit, care ne întrebă cu ton protector, ce căutăm noĭ așa de vreme acolo.

— Aicĭ este domnul comisar? întrebă d. Lozé.

— Domnul comisar nu este aci, însă în locul dumnealuĭ sînt eŭ! răspunse slujbașul tot maĭ țîfnos.

— Iartă-mă, însă așĭ voi să vorbesc chĭar cu D-sa, răspunse d. Lozé.

— Trebuĭe să viĭ maĭ pe urmă, fiind-că pe domnul comisar nu'l găseștĭ aci maĭ curînd de un-sprezece ceasurĭ.

Să vedem cîte sînt acuma? Nouă și jumătate.

Așa de dimineață vine cine-va să caute pe un magistrat?

— Foarte bine, răspunse Lozé cu mult sînge rece; fiind că domnul comisar nu vine maĭ înainte de un-spre-zece ceasurĭ, să'ĭ spuĭ că l'a căutat domnul Lozé și că avea să'ĭ spuĭe ceva.

Ișĭ poate închipui orĭ-cine mutra funcționaruluĭ pe cînd ĭeșam noĭ pe ușe.

Ce este maĭ răŭ în afacerea aceasta, e că prefectul, căruĭa nu'ĭ plăcea ca funcționariĭ săĭ să nu'șĭ îngrijească de serviciŭ, trase o săpuneală zdravănă nenorocituluĭ comisar, care, nu'ĭ vorbă, era un băĭat foarte bun, care din nenorocire a murit peste cît-va timp și pe care îl regretară toțĭ colegiĭ săĭ.

Cîte-va lunĭ după bătaĭa de la Levallois — a venit procesul în fața Curțiĭ cu jurațĭ din Sena, pe care o prezida d. Benoît, și în care avocatul general Bulot ocupa scaunul ministeruluĭ public.

Dardare, Decamps și Léveille protestară cu indignare în potriva relelor tratamente pe carĭ le suferiseră.

Toțĭ cîțĭ fuseseră de față la ședință, atît funcționariĭ și magistrațiĭ cît și publicul, încremeniră de lipsa de elocuență a comisaruluĭ din Levallois, care fusese chemat ca martor, și care, trebuĭe s'o spun, nu s'a priceput să explice destul de convingător inițiativa sa.

Agențiĭ săĭ, chemațĭ și dînșiĭ, avură ĭar o atitudine încurcată, așa că, cu tot recihzitorul eloquent al d-luĭ Bulot, care ceru chĭar pedeapsa cu moarte în potriva unuĭa dintre acuzațĭ, Decamps, tocmaĭ jurațiĭ se arătară de o indulgență nespusă.

Sigur este că jurațiĭ considerară că dacă anarhiștiĭ făcuseră greșeala să dea în agenți, pe de altă parte, năvălirea acestora în cîrcĭumă nu fusese procedată de intervenirea pacînică și legală a comisaruluĭ încins cu eșarfa.

Asta e singura explicație a verdictuluĭ juraților, și tot într'o vreme este justificarea luĭ.

Imĭ aduc aminte de un detaliŭ destul de curios.

Decamps, pe cînd veneam din Levallois, mă luase drept prefectul de poliție, și ceruse să fiŭ chemat ca martor al săŭ, în calitatea de prefect, pentru ca să spun că la sosirea mea cu magistrațiĭ găsisem pe rănițĭ întinșĭ pe jos în secție și că nu li se dăduse nicĭ o îngrijire.

Am venit ca martor în fața Curțiĭ cu jurațĭ și am început să explic că, dacă nu fusese eroare asupra persoaneĭ, fusese eroare asupra funcțiuneĭ, și că Decamps se destăinuise unuĭ simplu șef al Siguranțeĭ.

Jurasem să spun adevĕrul; l'am spus pe deplin, după cum eram dator.

Ceĭ treĭ acuzațĭ pretindeaŭ că fuseseră schingiuițĭ de agențĭ în secție, după ce fuseseră arestațĭ.

Eŭ am declarat că nu puteam știŭ dacă anarhiștiĭ fuseseră bătuțĭ în învălmășală orĭ în secție, fiind-că nu fusesem de față: însă am afirmat, după cum eram dator, că, cînd am sosit cu magistrațiĭ, maĭ multe ceasurĭ după luptă, rănițilot nu li se dăduse nicĭ o îngrijire.

Am spus toate acestea lăudînd vitejia agenților carĭ îșĭ făcuseră datoria cu curaj și fuseseră rănițĭ aproape tot așa de greŭ ca și anarhiștiĭ.

Din punctul de vedere al polițieĭ viitoruluĭ, bătaĭa de la Levallois-Clichy a avut consecințe foarte bune; chĭar aci poliția viitoruluĭ s'ar putea chema poliția de azĭ.

S'a băgat de seamă maĭ pe urmă, după tulburările din cartierul Latin și după alte manifestărĭ, ce primejdie este ca să vie agențiĭ în contact direct cu manifestanțiĭ, înainte de a se îndeplini formalitățile legale.

(Va urma)

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Băncei Naționale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda